DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET **RÅDET**

Bruxelles, den 28. april 2021
(OR. en)

2018/0231 (COD)
LEX 2075

PE-CONS 18/21

COMPET 242
MI 244
IND 85
CONSOM 89
JUSTCIV 58
AGRI 172
AGRIFIN 42
VETER 26
AGRILEG 74
SAN 212
DENLEG 19
PHYTOSAN 9
SEMENCES 16
STATIS 16
ECOFIN 336
CADREFIN 168
CODEC 517

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM OPRETTELSE AF ET PROGRAM FOR DET INDRE MARKED, VIRKSOMHEDERS, HERUNDER SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDERS, KONKURRENCEEVNE, PLANTE-, DYRE-, FØDEVARE- OG FODEROMRÅDET OG EUROPÆISKE STATISTIKKER (PROGRAMMET FOR DET INDRE MARKED) OG OM OPHÆVELSE AF FORORDNING (EU) NR. 99/2013, (EU) NR. 1287/2013, (EU) NR. 254/2014 OG (EU) NR. 652/2014

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/…

af 28. april 2021

om oprettelse af et program for det indre marked, virksomheders, herunder små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne, plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet og europæiske statistikker (programmet for det indre marked) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014 og (EU) nr. 652/2014

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 114, artikel 168, stk. 4, litra b), og artikel 173 og 338,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[3], og

ud fra følgende betragtninger:

---

1 EUT C 62 af 15.2.2019, s. 40.
2 EUT C 86 af 7.3.2019, s. 259.
3 Europa-Parlamentets holdning af 12.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 13.4.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af … (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(1) Det indre marked er en af Unionens hjørnesten. Siden indførelsen har det vist sig at være en vigtig bidragyder til vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse, og det bør fortsat gavne alle borgere og virksomheder på lige fod. Det har skabt nye muligheder og stordriftsfordele for EU-virksomheder, navnlig mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og har styrket deres industrielle konkurrenceevne. Det indre marked har bidraget til skabelsen af arbejdspladser og har givet forbrugerne et større udvalg af produkter og tjenester af høj kvalitet og til lavere priser. Det er fortsat en drivkraft for opbygningen af et mere integreret marked og en stærkere og mere afbalanceret og fair økonomi. Det er en af Unionens største bedrifter og dens største aktiv i en stadig mere globaliseret verden samt et centralt element i den grønne og digitale omstilling til en bæredygtig økonomi som reaktion på det stigende pres fra klimaændringer.

(2) Det er nødvendigt for det indre marked løbende at tilpasse sig et hastigt forandrende miljø med digital revolution og globalisering. Den nye æra inden for digital innovation giver fortsat muligheder for virksomheder og enkeltpersoner, og skaber nye produkter, tjenester, processer og forretningsmodeller og muligheder for en effektiv udarbejdelse af statistikker af høj kvalitet. Den udgør også en udfordring for regulering, håndhævelse, forbrugerbeskyttelse og sikkerhed.

(3) Et omfattende kompleks af EU-ret udgør grundlaget for et velfungerende indre marked. Det vedrører navnlig konkurrenceevne, standardisering, gensidig anerkendelse, overensstemmelsesvurdering, forbrugerbeskyttelse og markedsovervågning. Det består også af regler for virksomheder, handel og finansielle transaktioner, for plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet, for udarbejdelse af europæiske statistikker og for fremme af fair konkurrence. Dette omfattende kompleks af EU-ret sikrer de lige vilkår, der er afgørende for det indre markeds funktion til gavn for forbrugere og virksomheder.

(4) Der er dog stadig forskelsbehandlende, uberettigede eller uforholdsmæssige hindringer for et velfungerende indre marked, og der dukker nye op. Vedtagelsen af regler er kun et første skridt, og det er lige så vigtigt at få dem til at fungere. De nuværende udfordringer i forbindelse med håndhævelsen af eksisterende regler, hindringer for den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser og et lavt niveau af grænseoverskridende offentlige indkøb begrænser virksomhedernes og forbrugernes muligheder. At overvinde disse hindringer er i sidste ende et spørgsmål om borgernes tillid til Unionen samt til dens evne til at skabe resultater og til at skabe arbejdspladser og vækst, samtidig med at den beskytter offentlighedens interesse.

(5) Der har tidligere været særskilte programmer for EU-tiltag på områderne virksomheders, navnlig SMV'ers, konkurrenceevne, forbrugerbeskyttelse, kunder og slutbrugere inden for finansielle tjenesteydelser og politikudformningen inden for finansielle tjenesteydelser og på plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet. En række yderligere aktiviteter har været finansieret direkte under budgetposterne for det indre marked. Det er nu nødvendigt at strømline og udnytte synergierne mellem forskellige tiltag og fastlægge en mere fleksibel, gennemsigtig, forenklet og smidig ramme for finansiering af aktiviteter med det formål at opnå et velfungerende og bæredygtigt indre marked. Der bør derfor oprettes et nyt program, der samler de aktiviteter, der tidligere blev finansieret under disse andre programmer og andre relevante budgetposter. Dette program bør også indeholde nye initiativer, som tager sigte på at forbedre det indre markeds funktion og samtidig undgår overlapning med tilknyttede EU-programmer og -tiltag.

(6) Udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009[1], har været omfattet af et særskilt europæisk statistisk program oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 99/2013[2]. For at sikre kontinuitet i udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker bør det nye program også medtage aktiviteter, der er omfattet af det tidligere europæiske statistiske program, ved at fastlægge en ramme for udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker i henhold til forordning (EF) nr. 223/2009. Det nye program bør fastlægge den finansielle ramme for europæiske statistikker med henblik på tilvejebringelse af sammenlignelige og pålidelige europæiske statistikker af høj kvalitet med henblik på at understøtte udformningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af alle EU-politikker. Faglig uafhængighed er en nødvendig forudsætning for udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 99/2013 af 15. januar 2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017 (EUT L 39 af 9.2.2013, s. 12).

(7) Der bør derfor oprettes et program til forbedring af det indre markeds funktion, virksomheders, navnlig SMV'ers, konkurrenceevne og bæredygtighed, standardisering, markedsovervågning og forbrugerbeskyttelse, for plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet og for europæiske statistikker (programmet for det indre marked) ("programmet"). Programmet bør oprettes for en periode på syv år for at tilpasse dets varighed til varigheden af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027, der er fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093[1].

[1] Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

(8) Programmet bør støtte udformningen, gennemførelsen og håndhævelsen af den EU-lovgivning, der understøtter det indre markeds funktion. Programmet bør støtte skabelsen af de rette betingelser for styrkelse af alle aktører i det indre marked, herunder virksomheder, borgere, herunder forbrugere, samt arbejdstagere, repræsentanter for civilsamfundet og offentlige myndigheder. Med henblik herpå bør programmet tage sigte på at fremme virksomheders, navnlig SMV'ers, konkurrenceevne, kapacitetsopbygning og bæredygtighed, herunder for dem, der opererer inden for turismesektoren. Virksomhedernes bæredygtighed er vigtig for at fastholde deres konkurrenceevne på lang sigt og bidrager til omstillingen til en mere økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig Union, hvilket bør gå hånd i hånd med digitalisering og engagement i bæredygtig forretningspraksis. Programmet bør også støtte håndhævelsen af forbrugerbeskyttelses- og forbrugersikkerhedsregler. Det bør også bevidstgøre virksomheder og enkeltpersoner om deres rettigheder ved at give dem de rette værktøjer, passende oplysninger og bistand, der sætter dem i stand til at træffe informerede beslutninger og styrke deres deltagelse i Unionens politikudformning. Programmet bør endvidere tage sigte på at styrke det reguleringsmæssige og administrative samarbejde, navnlig gennem uddannelsesprogrammer, udveksling af bedste praksis og opbygning af viden- og kompetencebaser, herunder anvendelsen af strategiske offentlige udbud. Programmet bør også tage sigte på at støtte udviklingen af standarder og regelfastsættelse af høj kvalitet på EU-plan og internationalt plan, herunder gennem bred inddragelse af interesserede parter, som understøtter gennemførelsen af EU-lovgivningen.

Dette bør omfatte områderne regnskabsaflæggelse og revision for dermed at bidrage til gennemsigtige og velfungerende kapitalmarkeder i Unionen og til forbedring af investorbeskyttelsen. Programmets mål bør også være at støtte gennemførelsen og håndhævelsen af EU-lovgivning, der giver et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter, beskyttelse af menneskers trivsel, dyrevelfærd samt fødevare- og fodersikkerhed, samtidig med at principperne om bæredygtig udvikling overholdes, og der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Desuden bør programmet støtte udarbejdelsen af europæiske statistikker af høj kvalitet i overensstemmelse med de statistiske principper fastsat i forordning (EF) nr. 223/2009, der blev videreudviklet i adfærdskodeksen for europæiske statistikker.

(9) Et moderne indre marked, der bygger på principperne om retfærdighed, gennemsigtighed og gensidig tillid, fremmer konkurrencen og gavner forbrugerne, virksomhederne og arbejdstagerne. En bedre udnyttelse af et indre marked for tjenesteydelser i stadig udvikling bør hjælpe EU-virksomheder med at skabe arbejdspladser og vækst på tværs af grænserne, tilvejebringe et bredere udvalg af tjenesteydelser til lavere priser og bevare høje standarder for forbrugere og arbejdstagere. For at opnå dette bør programmet bidrage til en bedre overvågning af udviklingen på det indre marked samt til udpegning og fjernelse af de resterende forskelsbehandlende, uberettigede eller uforholdsmæssige hindringer og sikre, at den reguleringsmæssige ramme kan rumme alle former for innovation, herunder ny teknologisk udvikling og nye teknologiske processer, forretningsmodeller for serviceinnovation, samarbejdsmodeller og socialøkonomiske modeller, social innovation og ikketeknologisk innovation.

(10) I det indre marked er lovgivningsmæssige hindringer fjernet for mange industrielle produkter ved hjælp af forebyggelsesmekanismer, vedtagelse af fælles regler og, hvis ikke der findes sådanne EU-regler, ved hjælp af princippet om gensidig anerkendelse. På områder, hvor der ikke findes EU-lovgivning, finder princippet om gensidig anerkendelse anvendelse, således at varer, der markedsføres lovligt i én medlemsstat, er omfattet af retten til fri bevægelighed og kan sælges i en anden medlemsstat. Hvor den pågældende medlemsstat har grund til at modsætte sig markedsføringen af varer, kan den indføre en begrænsning, forudsat at en sådan begrænsning er ikkeforskelsbehandlende, begrundet i legitime mål af offentlig interesse, jf. artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), eller anerkendt af Den Europæiske Unions Domstols retspraksis som et tvingende alment hensyn og står i rimeligt forhold til det tilstræbte mål. Utilstrækkelig anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse, som f.eks. består i at pålægge uberettigede eller uforholdsmæssige begrænsninger, gør det vanskeligere for virksomheder at få adgang til markeder i andre medlemsstater. Trods den høje grad af markedsintegration på vareområdet fører denne situation til forspildte muligheder for økonomien som helhed. Vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/515[1] forventes at øge de økonomiske fordele på dette område. Programmet bør derfor tage sigte på at forbedre anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse på vareområdet for at indfri dets fulde potentiale. Den bør også tage sigte på at sikre, at færre ulovlige varer og varer, som ikke overholder de gældende regler, kommer ind på markedet, gennem målrettet oplysning og uddannelse, støtte til produktkontaktpunkter omhandlet i forordning (EU) 2019/515 og bedre samarbejde mellem de kompetente myndigheder om gensidig anerkendelse.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/515 af 19. marts 2019 om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 764/2008 (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 1).

(11) Der er nye regulerings- og håndhævelsesmæssige udfordringer forbundet med en verden, der som følge af den digitale revolution er i hastig forandring, og vedrørende f.eks. cybersikkerhed, databeskyttelse og privatlivets fred, tingenes internet eller kunstig intelligens samt tilknyttede etiske standarder. Stringente regler om produktsikkerhed og klarhed med hensyn til ansvar er afgørende for at sikre at Unionens borgere, herunder forbrugere, og virksomheder, kan nyde godt af passende beskyttelse i tilfælde af skader. Programmet bør derfor bidrage til en hurtig tilpasning til og en bedre håndhævelse af en EU-produktansvarsordning, som fremmer innovation og samtidig sikrer brugernes sikkerhed.

(12) Markedsføring af produkter, der ikke er i overensstemmelse med EU-retten, herunder produkter, der er importeret fra tredjelande, udgør en risiko for unionsborgere, herunder forbrugere, samt andre slutbrugere. Erhvervsdrivende, som sælger produkter, der overholder de gældende regler, på traditionel eller elektronisk vis, oplever konkurrencefordrejning fra dem, som ikke overholder reglerne på grund af manglende viden, med forsæt for at opnå en konkurrencemæssig fordel eller som følge af fragmenteringen af markedsovervågningen i hele Unionen. Markedsovervågningsmyndigheder er ofte underfinansierede og begrænset af nationale grænser, mens iværksættere handler på EU-plan eller endog på globalt plan. Navnlig for så vidt angår e-handel har markedsovervågningsmyndighederne meget vanskeligt ved at spore produkter, der ikke overholder de gældende regler, og som er importeret fra tredjelande, for at finde frem til de ansvarlige erhvervsdrivende inden for deres jurisdiktion.

De har også store vanskeligheder med at gennemføre risikovurderinger og -test som følge af manglende fysisk adgang til produkterne. Programmet bør derfor søge at styrke produkters overholdelse af de gældende regler ved at øge kendskabet til de gældende produktsikkerhedsregler i Unionen, intensivere overensstemmelseskontrollerne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020[1] og fremme et tættere grænseoverskridende samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder. Programmet bør også bidrage til at konsolidere den eksisterende ramme for markedsovervågningsaktiviteter, tilskynde til, at markedsovervågningsmyndighederne i forskellige medlemsstater iværksætter fælles tiltag, forbedre informationsudvekslingen og fremme konvergens og tættere integration af markedsovervågningsaktiviteter. Programmet bør navnlig gøre dette ved at sikre, at de nye krav, der blev indført ved forordning (EU) 2019/1020, håndhæves strengt for at forhindre salg af produkter, der ikke overholder de gældende regler, til forbrugere og andre slutbrugere. Programmet bør derfor styrke markedsovervågningsmyndighedernes kapacitet i hele Unionen, bidrage til større ensartethed i håndhævelsen af regler mellem medlemsstaterne og sætte medlemsstaterne i stand til at drage lige stor fordel af det indre marked med hensyn til økonomisk vækst og bæredygtighed.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

(13) Selv om programmet ikke indeholder mål og tiltag til støtte for beskyttelsen af intellektuel ejendomsret, bør det alligevel bemærkes, at forfalskede produkter ofte ikke overholder kravene i EU-lovgivningen om produktsikkerhed og forbrugerbeskyttelse og udgør en risiko for forbrugernes sundhed og sikkerhed, navnlig når sådanne produkter købes online. Programmet bør derfor øge synergierne med andre EU-programmer inden for beskyttelse af intellektuel ejendomsret, navnlig instrumentet for toldudstyr, som oprettes i henhold til en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning.

(14) For at lette overensstemmelsen med kategorier af harmoniserede produkter med større iboende risici har Unionen indført en ordning for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, hvorved deres kompetence, upartiskhed og uafhængighed verificeres. Det er afgørende, at overensstemmelsesvurderingsorganerne er pålidelige og kompetente, eftersom de kontrollerer, om produkterne opfylder sikkerhedskravene, før de markedsføres. Den største udfordring nu er at sikre, at akkrediteringssystemet fortsat repræsenterer det aktuelle tekniske niveau, og at det anvendes med samme stringens i hele Unionen. Programmet bør derfor støtte foranstaltninger, der sikrer, at overensstemmelsesvurderingsorganerne fortsat opfylder deres reguleringsmæssige krav såsom krav vedrørende upartiskhed og uafhængighed særlig ved at anvende akkreditering. Ligeledes bør programmet også støtte foranstaltninger, der styrker det europæiske akkrediteringssystem, navnlig på nye politikområder, ved at støtte Den Europæiske Organisation for Akkreditering, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008[1].

(15) Eftersom forbrugermarkederne med udviklingen af onlinehandel og -rejsetjenesteydelser ikke kender nogen grænser, er det vigtigt at sikre, at forbrugere hjemmehørende i Unionen nyder det samme beskyttelsesniveau, når varer og tjenesteydelser importeres fra erhvervsdrivende i tredjelande, herunder når de sælges online. Det bør derfor være muligt, at programmet, hvor det er nødvendigt, støtter samarbejdet med relevante organer i tredjelande, f.eks. med hensyn til udveksling af oplysninger om produkter, der ikke overholder gældende regler.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

(16) Offentlige udbud anvendes af offentlige myndigheder for at sikre god værdi for de anvendte offentlige midler og bidrage til et mere innovativt, bæredygtigt, inklusivt og konkurrencebaseret indre marked. Dette omfatter anvendelse af evalueringskriterier, som ikke blot udpeger det økonomisk mest fordelagtige tilbud, men også det mest fordelagtige tilbud med hensyn til størst offentlig værdi i forbindelse med tildelingen af udbud efter det bedste forhold mellem pris og kvalitet. Hvor det er i overensstemmelse med gældende EU-ret, bør der tages hensyn til aspekter vedrørende miljøet, fair handel og det sociale område, og der bør foretages en opdeling af udbud i delkontrakter for store infrastrukturprojekter. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU[1], 2014/24/EU[2] og 2014/25/EU[3] fastlægger de retlige rammer for, at markederne for offentlige udbud, som tegner sig for 14 % af Unionens bruttonationalprodukt, kan integreres og fungere effektivt, til gavn for offentlige myndigheder, virksomheder og borgere, herunder forbrugere. Korrekt gennemførte regler for offentlige udbud er et afgørende værktøj til at styrke det indre marked og skabe øget vækst for EU-selskaber og for beskæftigelsen i Unionen. Programmet bør derfor støtte foranstaltninger, der sikrer en større udbredelse af strategiske offentlige udbud, professionalisering af offentlige indkøbere, lettere og forbedret adgang for SMV'er til offentlige udbudsmarkeder, navnlig gennem rådgivningstjenester og uddannelse, øget gennemsigtighed og integritet samt bedre data, fremme af den digitale omstilling af udbud og fremme af fælles udbud, ved at styrke en tilgang med partnerskab med medlemsstaterne, og forbedret dataindsamling og -analyse, herunder gennem udvikling af dedikerede IT-værktøjer, og som sikrer støtte til udveksling af erfaringer og god praksis, henvisning til europæiske og internationale standarder, ydelse af vejledning, fremme af fordelagtige handelsaftaler, styrkelse af samarbejde mellem nationale myndigheder og iværksættelse af pilotprojekter.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

(17) For at opfylde programmets mål og lette tilværelsen for borgere og virksomheder bør der oprettes offentlige tjenester af høj kvalitet, som i stigende grad digitaliseres og er fuldt ud tilgængelige, og hvor brugeren er i centrum. Indsatsen inden for digital administration og digital forvaltning skal også styrkes, samtidig med at der sikres passende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred. Dette indebærer, at de offentlige forvaltninger vil skulle indgå i den fælles oprettelse af disse offentlige tjenester sammen med borgerne og virksomhederne. De fortsatte og stadig stigende grænseoverskridende aktiviteter på det indre marked kræver endvidere, at ajourførte, nøjagtige og letforståelige oplysninger om virksomheders og borgeres rettigheder er tilgængelige. Dette betyder, at der bør angives forenklede oplysninger om de administrative formaliteter. Endvidere er ydelse af juridisk rådgivning og hjælp til at løse de problemer, der forekommer på tværnationalt plan, afgørende. De offentlige myndigheder bør desuden støttes i deres bestræbelser på at nå disse mål, f.eks. ved at forbinde de nationale administrationer på en enkel og effektiv måde samt ved at levere oplysninger og lette udvekslingen af oplysninger, der forklarer, hvordan det indre marked fungerer i praksis. De eksisterende værktøjer til styring af det indre marked spiller allerede en vigtig rolle i denne henseende, og deres kvalitet, synlighed, gennemsigtighed og pålidelighed bør styrkes yderligere. Programmet bør derfor støtte følgende eksisterende værktøjer til styring af det indre marked: Dit Europa-portalen, som bør udgøre rygraden i den kommende fælles digitale portal, Dit Europa – Råd & Vink, SOLVIT, informationssystemet for det indre marked og resultattavlen for det indre marked.

(18) Programmet bør støtte udviklingen af Unionens reguleringsmæssige ramme inden for selskabsret og virksomhedsledelse samt aftaleret for at gøre virksomhederne, navnlig SMV'erne, mere effektive og konkurrencedygtige, samtidig med at der ydes beskyttelse af interesserede parter, der berøres af virksomhedernes aktiviteter, og med henblik på at reagere på nye politikudfordringer. Det bør også sikre en passende evaluering, gennemførelse og håndhævelse af relevant gældende EU-ret, informere og bistå de interesserede parter og fremme udveksling af oplysninger på området. Programmet bør endvidere støtte Kommissionens initiativer til fremme af en klar og veltilpasset retlig ramme for dataøkonomien og innovation. Disse initiativer er nødvendige for at øge retssikkerheden med hensyn til forpligtelser inden for og uden for kontraktforhold, navnlig med hensyn til ansvar, sikkerhed, etik og privatlivets fred i forbindelse med nye teknologier såsom tingenes internet, kunstig intelligens, robotteknologi og 3D-printning. Programmet bør tage sigte på at stimulere udviklingen af datadrevne virksomheder, da sådan virksomhed vil være afgørende for EU-økonomiens præstation i den globale konkurrence.

(19) Programmet bør også fremme medlemsstaternes korrekte og fuldstændige gennemførelse og anvendelse af Unionens retlige ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og udviklingen af fremtidige politikker til at imødegå nye udfordringer på disse områder. Det bør også støtte relevante aktiviteter i internationale organisationer af europæisk interesse, f.eks. Ekspertkomitéen for Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorisme under Europarådet.

(20) Målet med gennemførelsen og udviklingen af det indre marked på området finansielle tjenesteydelser, finansiel stabilitet og kapitalmarkedsunionen, herunder bæredygtig finansiering, afhænger i høj grad af de evidensbaserede politikforanstaltninger, som træffes af Unionen. Kommissionen bør spille en aktiv rolle i at nå dette mål gennem konstant overvågning af de finansielle markeder og den finansielle stabilitet, vurdering af medlemsstaternes gennemførelsen af EU-lovgivningen, evaluering af, om den eksisterende lovgivning er egnet til formålet, og, når der opstår nye risici, identificering af mulige indsatsområder, alle med en løbende inddragelse af interesserede parter, i hele politikcyklussen. Sådanne aktiviteter er afhængige af udarbejdelse af analyser, studier, undervisningsmateriale, undersøgelser, overensstemmelsesvurderinger, evalueringer og statistikker af høj kvalitet og understøttes af IT-systemer og kommunikationsværktøjer.

(21) TEUF omfatter et system af regler, der sikrer, at konkurrencen ikke fordrejes på det indre marked. Programmet bør bidrage til Unionens konkurrencepolitik, herunder ved at forbedre og styrke samarbejdet med netværk, nationale myndigheder og domstole og styrke internationalt samarbejde samt sikre, at der nås ud til en bredere gruppe af interesserede parter for at formidle og forklare rettighederne, fordelene og forpligtelserne ved Unionens konkurrencepolitik. Programmet bør også bidrage til at styrke analysen og vurderingen af markedsudviklingen, herunder ved at anvende sektorundersøgelser og andre markedsundersøgelsesværktøjer, samt ved systematisk udveksling af oplysninger og bedste praksis inden for Det Europæiske Konkurrencenetværk. Dette bør bidrage til fair konkurrence og lige vilkår, herunder på globalt plan, og sætte virksomheder, navnlig SMV'er, og forbrugere i stand til at udnytte fordelene ved det indre marked.

(22) Det er nødvendigt, at programmet navnlig imødegår de radikale virkninger for konkurrencen og det indre markeds funktion, som skyldes den igangværende grønne og digitale omstilling af økonomien og erhvervslivet, navnlig som følge af den eksponentielle vækst i mængden og anvendelsen af data, idet der tages hensyn til den stigende anvendelse af kunstig intelligens, algoritmer inden for big data samt andre former for IT-værktøjer og -ekspertise i virksomheder. Det er også afgørende, at programmet støtter netværk og fremmer et bredere og tættere samarbejde med medlemsstaterne og deres myndigheder og domstole, eftersom lige konkurrence og et velfungerende indre marked i høj grad afhænger af handling fra disse enheders side. I betragtning af den særlige rolle, som konkurrencepolitikken spiller for at forhindre, at det indre marked lider skade som følge af konkurrencebegrænsende adfærd uden for Unionens grænser, bør programmet også støtte samarbejde med myndigheder i tredjelande i relevant omfang. Endelig er udvidelsen af de opsøgende aktiviteter nødvendig for at give flere borgere og virksomheder mulighed for fuldt ud at udnytte fordelene ved fair konkurrence på det indre marked. Dette bør støtte bestræbelserne på bedre at vise unionsborgerne fordelene ved Unionens konkurrencepolitik, herunder gennem samarbejde med repræsentanter for civilsamfundsgrupper og relevante interesserede parter. Der forventes at være behov for fleksibilitet i gennemførelsen af programmets konkurrencedel for at imødekomme nye behov, som er berørt af den dynamiske og hurtige udvikling af konkurrencebetingelserne på det indre marked, hvis tempo og omfang er vanskelige at anslå. Denne udvikling angår navnlig digitalisering, kunstig intelligens, algoritmer, big data, cybersikkerhed og retsmedicinsk teknologi.

(23) Styrkelse af EU-virksomhedernes konkurrenceevne og bæredygtighed, samtidig med at der sikres reelt lige vilkår og et åbent og konkurrencepræget indre marked, er af den allerstørste betydning. SMV'er er drivkraften i Unionens økonomi. De udgør 99,8 % af alle virksomheder i Unionen, tegner sig for to tredjedele af beskæftigelsen og bidrager væsentligt til skabelsen af nye arbejdspladser af høj kvalitet i alle sektorer med en regional og lokal dimension og således til skabelsen af social samhørighed. SMV'er er afgørende for moderniseringen af industrien og den grønne og digitale omstilling af økonomien, herunder opnåelse af klimaneutralitet. Programmet bør derfor støtte deres bestræbelser på at øge ressourceeffektiviteten og udvikle miljøvenlige produkter og tjenester af høj kvalitet. Programmet bør herved også bidrage til at forbedre SMV'ers konkurrenceevne på det globale marked.

(24) SMV'er har fælles udfordringer, som ikke berører større virksomheder i samme grad. Disse fælles udfordringer omfatter at opnå finansiering, rekruttere kvalificeret arbejdskraft, lette deres administrative byrde, indføre kreative og innovative løsninger, bl.a. gennem offentlige udbud, og få adgang til globale markeder og værdikæder med henblik på at udvikle deres internationaliseringsaktiviteter. Programmet bør afhjælpe sådanne markedssvigt proportionalt uden at fordreje konkurrencen på det indre marked unødigt. Programmet bør også tage hensyn til de særlige behov hos specifikke typer SMV'er såsom mikrovirksomheder, SMV'er, der beskæftiger sig med tjenester, og SMV'er, der beskæftiger sig med håndværk, samt SMV'er bestående af selvstændige, medlemmer af liberale erhverv og socialøkonomiske virksomheder. Socialøkonomiske virksomheder i Unionen omfatter forskellige typer virksomheder og enheder, som hører under den sociale økonomi, såsom kooperativer, gensidige selskaber, almennyttige organisationer, fonde, sociale virksomheder og andre former for virksomheder. Eftersom deres primære fokus er at skabe fælles værdi og social indvirkning på mennesker frem for at opnå profit, kan de fungere som drivkraft for social innovation, gennemsigtig forvaltning og solidaritet ved at geninvestere størstedelen af deres overskud i deres mål. Der bør også tages hensyn til de særlige behov hos potentielle nye iværksættere såsom unge og kvindelige iværksættere, ældre og personer med handicap.

(25) Programmet bør tage hensyn til SMV'er som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF[1]. Ved anvendelsen af denne forordning med hensyn til SMV'er bør Kommissionen høre alle relevante interesserede parter, herunder de offentlige og private organisationer, der repræsenterer SMV'er, og medlemsstaternes handelsfremmende organisationer.

(26) Programmet bør støtte og fremme en innovationskultur, der udvikler industrielle økosystemer, der er i stand til at tilskynde til etablering af nye virksomheder og vækst i SMV'er, og fokuserer på alle de SMV'er, der kan løfte udfordringerne med den grønne og digitale omstilling og med et stigende konkurrencedygtigt miljø i hastig udvikling. Programmet bør søge at støtte processen til indførelse af innovation ved at fremme nye samarbejdsbaserede forretningsmodeller, netværksarbejde og udveksling af viden og ressourcer, herunder i alle europæiske partnerskabsklynger og erhvervsnetværksorganisationer.

(27) Ved fastsættelsen af arbejdsprogrammer for at støtte SMV'er bør de strategiske bestemmelser i SMV-strategien og "Small Business Act" samt den kontekst, som SMV'er indgår i som beskrevet i SMV-præstationsmålingen, tages i betragtning. Opmærksomheden bør ligeledes henledes på SMV-repræsentantnetværket.

---

[1] Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

(28) Mange af Unionens problemer med konkurrenceevnen har at gøre med SMV'ers vanskeligheder med at opnå adgang til finansiering. Disse vanskeligheder opstår, fordi SMV'er har svært ved at dokumentere deres kreditværdighed og ikke kan stille tilstrækkelige aktiver som sikkerhed for långivere (dvs. sikkerhed/garantier) eller fordi de mangler kendskab til de mekanismer, der kan støtte deres aktiviteter, og som allerede findes på EU-plan, nationalt plan eller lokalt plan. Der opstår yderligere udfordringer med finansieringen, fordi SMV'er er nødt til at forblive konkurrencedygtige ved bl.a. at engagere sig i aktiviteter i forbindelse med indførelse af innovation, digitalisering og internationalisering samt i opkvalificering og omskoling af deres arbejdsstyrke. Begrænset adgang til finansiering har en negativ effekt på skabelsen af nye virksomheder og på virksomhedernes vækst- og overlevelsesrater samt på nye iværksætteres beredvillighed til at overtage rentable virksomheder i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse.

(29) Manglen på færdigheder er en stor hindring for virksomheders vækst i Unionen. For at fremme iværksætteri i Unionen og støtte SMV'ers vækst og deres digitale og grønne omstilling bør programmet fremme og lette adgangen til færdigheder og mentorordninger for SMV'er og navnlig udviklingen af teknologiske færdigheder, iværksætterfærdigheder og ledelsesmæssige færdigheder. Kommissionen bør i den forbindelse koordinere med initiativer i andre EU-programmer og nationale og regionale programmer for at øge synergierne og undgå overlapninger.

(30) For at overvinde markedssvigt og sikre, at SMV'er, herunder nystartede virksomheder og vækstvirksomheder, fortsat spiller deres rolle som grundlaget for EU-økonomiens konkurrenceevne, har SMV'er brug for ekstra støtte i form af gælds- og egenkapitalinstrumenter, der er oprettet som led i SMV-politikområdet under InvestEU-Fonden, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2012/523[1]. Lånegarantifaciliteten, der blev indført i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013[2], har en dokumenteret merværdi og forventes at yde et positivt bidrag til mindst 500 000 SMV'er. Der kunne lægges større vægt på at øge potentielle støttemodtageres bevidsthed om InvestEU-programmets tilgængelighed for SMV'er.

(31) Tiltag i henhold til programmet bør tilstræbe at opnå dets politiske mål ikke kun via tilskud, men også ved at lette adgangen til de finansielle instrumenter og budgetgarantier, der er oprettet under InvestEU-Fondens SMV-politikområde, og bør styrke synergierne med andre EU-programmer. Alle tiltag bør have en tydelig EU-merværdi.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33).

(32) Programmet bør yde effektiv støtte til SMV'er gennem hele deres livscyklus og i den forbindelse give bistand, der rækker fra at hjælpe SMV'er med at finde partnere til fælles projekter til kommercialisering og adgang til markedet, kapacitetsopbygning og tilskyndelse til samarbejde i klynger og erhvervsnetværksorganisationer. Det bør også støtte SMV'ers grønne og digitale omstilling og bygge på den unikke viden og ekspertise, der er udviklet vedrørende SMV'er, og på lang tids erfaring med at arbejde sammen med Unionens interesserede parter samt nationale og regionale interesserede parter. Denne støtte bør bygge videre på erfaringer med Enterprise Europe-netværket (EEN) som en "one-stop-shop" for at forbedre SMV'ers konkurrenceevne og udvikle deres forretning i og uden for det indre marked. EEN leverer fortsat tjenesteydelser på vegne af andre EU-programmer, navnlig Horisont Europa, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/…[1+], ved hjælp af disse programmers finansielle midler. EEN bør også lette SMV'ers forstærkede deltagelse i udviklingen af politiske initiativer for det indre marked såsom processer for offentlige udbud og standardiseringsprocesser. EEN bør forbedre samarbejdet med europæiske digitale innovationsknudepunkter i medfør af programmet for et digitalt Europa, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/…[2++], og InvestEU-rådgivningsplatformen. Den vellykkede mentorordning, Erasmus for unge iværksættere, bør endvidere fremover være det værktøj, der giver nye eller kommende iværksættere mulighed for at opnå erhvervs- og ledelseserfaring ved at blive matchet med og lære fra en erfaren iværksætter fra et andet land og således styrke deres iværksættertalenter. Programmet bør udvide dets geografiske dækning og give iværksættere en bredere vifte af matchningsmuligheder som supplement til andre EU-initiativer, hvor det er relevant.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/… af … om oprettelse af Horisont Europa – rammeprogrammet for forskning og innovation – og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L …).

\+ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument ST 7064/20 (2018/0224(COD)) og indsæt nummer, dato og EUT-reference for den forordning i fodnoten.

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/… af … om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240 (EUT L …).

++ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6789/20 (2018/0227(COD)) og indsæt nummer, dato og EUT-reference for den forordning i fodnoten.

(33) Der bør gøres en yderligere indsats for at mindske den administrative byrde og gøre programmets initiativer mere tilgængelige ved at reducere SMV'ernes omkostninger til komplicerede ansøgningsprocesser og deltagelseskrav. I den forbindelse bør EEN være det vigtigste informationssted for SMV'er, der har interesse i at få adgang til EU-midler, og fungere som en "one-stop-shop" og yde skræddersyet vejledning til dem. Det er vigtigt at bygge videre på erfaringerne med de eksisterende foranstaltninger til støtte for SMV'er og samtidig forblive åben for at tilpasse dem i lyset af de ændrede vilkår for SMV'er i det indre marked, særlig dem, der vedrører digitalisering og den reguleringsmæssige byrde.

(34) Eftersom klynger tilbyder et gunstigt og modstandsdygtigt erhvervsmiljø, er de et strategisk redskab til støtte for SMV'ers konkurrenceevne og opskalering. De kan lette den grønne og digitale omstilling for industrien, herunder for tjenesteydelser, og styrke regionernes økonomiske udvikling ved at skabe vækst og arbejdspladser. Det er vigtigt, at fælles klyngeinitiativer opnår en kritisk masse, eftersom dette vil fremskynde SMV'ers vækst. Ved at forbinde specialiserede industrielle økosystemer skaber klynger nye forretningsmuligheder for SMV'er og integrerer dem bedre i Unionens og globale strategiske værdikæder. Der bør ydes støtte til udvikling af tværnationale og interregionale partnerskabsstrategier og gennemførelse af fælles aktiviteter med støtte fra den europæiske platform for klyngesamarbejde og Det Europæiske Videncenter for Ressourceeffektivitet herunder. Støtte bør også omfatte hjælp til SMV'er til at samarbejde med SMV'er fra tredjelande. Der bør tilskyndes til bæredygtige partnerskaber ved at yde fortsat finansiering, hvis delmål for præstation og deltagelse nås. Direkte støtte til SMV'er bør kanaliseres gennem klyngeorganisationer til følgende aktiviteter: fremme af indførelsen af avancerede teknologier, nye forretningsmodeller, kulstoffattige og ressourceeffektive løsninger, kreativitet og design, opgradering af færdigheder, tiltrækning af talent, fremskyndelse af iværksætteri samt internationalisering. Andre aktører med speciale i SMV-støtte bør inddrages i forbindelse med denne direkte støtte til SMV'er for at lette industriel omstilling og gennemførelse af strategier for intelligent specialisering. Programmet bør derfor bidrage til og bygge forbindelser til Unionens innovationsknudepunkter, navnlig digitale innovationsknudepunkter, og investeringer foretaget inden for rammerne af samhørighedspolitikken og Horisont Europa. Det bør også undersøges, om der kan opnås synergier med Erasmus+-programmet, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/…[1+].

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/… af … om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1288/2013 (EUT L …).

\+ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument ST 14148/20 (2018/0191(COD)) og indsæt nummer, dato og EUT-reference for den forordning i fodnoten.

(35) Programmet bør bidrage til at styrke forholdet mellem virksomheder, navnlig SMV'er, og universiteter, forskningscentre og andre institutioner, der er involveret i skabelse og formidling af viden. Dette forhold kunne bidrage til at forbedre virksomheders evne til at imødegå de strategiske udfordringer, som den nye internationale kontekst skaber.

(36) SMV'er står som følge af deres mindre størrelse over for særlige hindringer for vækst. Det er navnlig vanskeligt for dem at vokse og opskalere nogle af deres erhvervsaktiviteter. På grundlag af de positive resultater og indhøstede erfaringer med SMV-instrumentet og Unionens klyngeprojekter for nye industrielle værdikæder under Horisont 2020, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013[1], bør programmet støtte SMV'ers opskaleringsaktiviteter i alle afgørende faser af deres udvikling, herunder støtte til aktiviteter i forbindelse med internationalisering, indførelse af innovation og kommercialisering. Denne støtte vil supplere støtten fra Det Europæiske Innovationsråd under Horisont Europa, der primært fokuserer på banebrydende og disruptiv innovation, og dermed på innovative SMV'er, og som navnlig er rettet mod markedsskabende innovation, samtidig med at alle former for innovation, herunder inkremental innovation, støttes.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

(37) Kreativitet og alle former for innovation, herunder innovation med henblik på øget ressource- og energieffektivitet, har afgørende betydning for konkurrenceevnen i Unionens industrielle værdikæder. De er katalysatorer for modernisering af erhvervs- og industrisektorerne og bidrager til intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst. SMV'ers indførelse heraf halter imidlertid stadig bagefter. Programmet bør derfor støtte målrettede tiltag, netværk og partnerskaber for kreativitetsdreven innovation for at gøre det muligt for SMV'er at håndtere den grønne og digitale omstilling i alle industrielle værdikæder og økosystemer.

(38) Europæiske standarder spiller en vigtig rolle på det indre marked. De er af vital betydning for virksomheders, navnlig SMV'ers, konkurrenceevne. Europæiske standarder er også et vigtigt værktøj til støtte for EU-lovgivning og -politikker på en række vigtige områder, der har til formål at fremme den grønne og digitale omstilling, såsom energi, klimaændringer og miljøbeskyttelse, informations- og kommunikationsteknologi, bæredygtig udnyttelse og genanvendelse af ressourcer, innovation, produktsikkerhed, forbrugerbeskyttelse, arbejdstageres sikkerhed og arbejdsforhold samt den aldrende befolkning og bidrager således positivt til samfundet som helhed. Med henblik på at maksimere deres bidrag har erfaringen vist, at der er behov for at forbedre tempoet for og rettidigheden af udarbejdelsen af standarder og for at gøre en større indsats for bedre at inddrage alle relevante interesserede parter, herunder dem, der repræsenterer forbrugerne.

(39) Europæiske standardiseringsaktiviteter er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012[1] og gennemføres ved hjælp af et langvarigt offentlig-privat partnerskab, hvilket er afgørende for at nå de mål, der er fastsat i nævnte forordning samt dem, der er indeholdt i generelle og sektorspecifikke EU-standardiseringspolitikker.

(40) En velfungerende fælles ramme for regnskabsaflæggelse og ikkefinansiel rapportering er vigtige for det indre marked, for de finansielle markeders effektive funktion og for gennemførelsen af det integrerede marked for finansielle tjenesteydelser i forbindelse med bankunionen og kapitalmarkedsunionen.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

(41) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002[1] skal internationale regnskabsstandarder (IFRS), som er vedtaget af International Accounting Standards Board, og tilhørende fortolkninger fra IFRS Interpretations Committee kun indarbejdes i EU-retten med henblik på at blive anvendt af virksomheder, som er børsnoteret på et reguleret marked i Unionen, hvis IFRS opfylder kravene i nævnte forordning, herunder kravet om, at regnskaber skal give "et retvisende billede" som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[2], og er i den europæiske offentligheds interesse. Der er derfor behov for at udarbejdet sådanne internationale regnskabsstandarder på en transparent og demokratisk ansvarlig måde. IFRS spiller derfor en væsentlig rolle for det indre markeds funktion, og Unionen har således en direkte interesse i at sikre, at processen med udarbejdelse og godkendelse af IFRS fører til standarder, der er i overensstemmelse med kravene i den retlige ramme for det indre marked. Det er derfor nødvendigt at indføre en hensigtsmæssig finansieringsordning for IFRS Foundation i programmet.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

(42) Som følge af Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppes (EFRAG's) rolle i vurderingen af, om IFRS overholder kravene i EU-retten og Unionens politikker som fastsat i forordning (EF) nr. 1606/2002, er det også nødvendigt for Unionen at sikre, at finansieringen af EFRAG er stabil, og således gennem programmet bidrage til denne finansiering. EFRAG's tekniske arbejde bør fokusere på at yde teknisk rådgivning til Kommissionen om godkendelsen af IFRS samt på et hensigtsmæssigt niveau af EU-deltagelse i udviklingen af disse IFRS og bør sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til Unionens interesser ved fastsættelsen af de internationale standarder. Disse interesser bør omfatte begrebet "forsigtighed", fastholdelse af kravet om "et retvisende billede" som fastsat i direktiv 2013/34/EU og kriteriet om den europæiske offentligheds interesse som fastsat i forordning (EF) nr. 1606/2002, idet der tages hensyn til IFRS' indvirkning på den finansielle stabilitet og økonomien. Der er blevet oprettet et europæisk laboratorium for virksomhedsrapportering som del af EFRAG for at fremme innovation og udvikling af bedste praksis inden for virksomhedsrapportering. Det er et forum, hvor virksomheder og investorer kan udveksle bedste praksis, navnlig inden for ikkefinansiel rapportering og bæredygtighedsrapportering. På grundlag af dette arbejde bør EFRAG også bidrage til udviklingen af ikkefinansielle rapporteringsstandarder.

(43) For så vidt angår den lovpligtige revision blev Public Interest Oversight Board (PIOB) oprettet i 2005 af tilsynsgruppen, som er et internationalt organ med ansvar for tilsynet med styringsreformen for Den Internationale Revisorsammenslutning (IFAC). PIOB har til opgave at overvåge den proces, der fører til vedtagelsen af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og IFAC's øvrige aktiviteter af offentlig interesse. Det er muligt at vedtage ISA'er med henblik på anvendelse i Unionen, forudsat navnlig at de er blevet udarbejdet på lovformelig vis under hensyntagen til offentligt tilsyn og gennemsigtighed som krævet i henhold til artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF[1]. I betragtning af indførelsen af ISA'er i Unionen og den afgørende rolle, som PIOB spiller for at sikre, at de opfylder kravene i direktiv 2006/43/EF, er det derfor vigtigt at indføre en hensigtsmæssig finansieringsordning for PIOB i programmet.

(44) Unionen bidrager til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, styrke forbrugerne og sætte dem i centrum for det indre marked ved at støtte og supplere medlemsstaternes politikker gennem bestræbelser på at sikre, at borgerne, når de handler som forbrugere, fuldt ud kan udnytte fordelene ved det indre marked, og at deres sikkerhed og juridiske og økonomiske interesser i den forbindelse nyder passende beskyttelse gennem konkrete tiltag. Det er også nødvendigt for Unionen at sikre, at forbruger- og produktsikkerhedslovgivningen håndhæves korrekt og ensartet i praksis, og at virksomheder har lige vilkår, og at der dermed er fair konkurrence på det indre marked. Desuden er det nødvendigt at sætte forbrugerne i stand til at træffe bæredygtige og informerede valg og tilskynde og bistå dem i den forbindelse og dermed bidrage til en bæredygtig og energi- og ressourceeffektiv cirkulær økonomi.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

(45) Programmet bør tage sigte på at øge forbrugernes, virksomhedernes, civilsamfundsrepræsentanternes og myndighedernes bevidsthed om Unionens forbruger- og sikkerhedslovgivning. Det bør også styrke forbrugerne og de organisationer, der repræsenterer dem på nationalt plan og EU-plan. Dette bør navnlig ske gennem støtte til Den Europæiske Forbrugerorganisation, BEUC (Bureau Européen des Unions de Consommateurs), der er en veletableret og anerkendt ikkestatslig organisation, som repræsenterer forbrugernes interesser i forbindelse med alle relevante EU-politikker, hvorved det er blevet muligt for denne organisation at opbygge øget synergi for at styrke forsvaret af forbrugernes interesser. Dette bør også navnlig ske gennem støtte til Forbrugerorganisationernes Europæiske Standardiseringskontor (ANEC), som repræsenterer forbrugernes interesser i forbindelse med standardiseringsspørgsmål. I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på nye markedsbehov i forbindelse med fremme af bæredygtigt forbrug ved navnlig at fokusere på tiltag til bekæmpelse af de former for planlagt forældelse, der er vildledende, og anden vildledende praksis såsom falske grønne anprisninger, ved at informere forbrugerne bedre om produkters holdbarhed og reparationsegnethed. Der bør også lægges særlig vægt på at forebygge de sårbarheder og klare de udfordringer, der er forbundet med digitaliseringen af økonomien, i forbindelse med f.eks. netforbundne produkter, tingenes internet, kunstig intelligens og brugen af algoritmer, samt udviklingen af nye forbrugsmønstre og forretningsmodeller. Programmet bør støtte tiltag til udarbejdelse af relevante oplysninger om markeder, herunder offentliggørelse af Unionens forbrugerresultattavler.

(46) Programmet bør støtte de nationale kompetente myndigheder, herunder dem, som er ansvarlige for at overvåge produktsikkerheden, og som samarbejder navnlig via Unionens system for hurtig udveksling af oplysninger om farlige produkter. Det bør også støtte håndhævelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF[1] og forordning (EF) nr. 765/2008 vedrørende forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed og netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde og det internationale samarbejde mellem relevante myndigheder i tredjelande og i Unionen. Programmet bør også tage sigte på at sikre, at alle forbrugere og erhvervsdrivende har adgang til udenretslig tvistbilæggelse, onlinetvistbilæggelse af god kvalitet og oplysninger om fremgangsmåden for deltagelse i genopretningssøgsmål.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).

(47) Programmet bør også støtte Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, der bistår forbrugerne med at opnå fordelene ved deres EU-forbrugerrettigheder, når de køber varer og tjenesteydelser på tværs af grænserne i det indre marked og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, enten elektronisk eller under rejser. Netværket, som består af 29 centre, og som i over 15 år er blevet finansieret i fællesskab af Unionens forbrugerprogrammer, har bevist sin merværdi med hensyn til at styrke forbrugernes og de erhvervsdrivendes tillid til det indre marked. Det behandler anmodninger fra over 120 000 forbrugere om året og når ud til millioner af borgere via sine presse- og onlineinformationsaktiviteter. Det er et af de mest værdsatte støttenetværk for borgere i Unionen, og de fleste af dets centre har kontaktpunkter, hvor der ydes rådgivning om aspekter af gældende ret om det indre marked såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF[1]. Evalueringer har understreget, at det er vigtigt at fortsætte driften af centrene. Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre kan også være en vigtig kilde til oplysninger om udfordringer og problemer, som forbrugere oplever på lokalt plan, og som er relevante for Unionens politikudformning og beskyttelsen af forbrugernes interesser. Der er også planer om, at netværket skal udvikle gensidige ordninger med tilsvarende organer i tredjelande.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

(48) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF[1], 2005/29/EF[2], 2011/83/EU[3], (EU) 2019/2161[4] og (EU) 2020/1828[5] er blevet vedtaget for at sikre bl.a. ligebehandling af forbrugerne i hele det indre marked i forbindelse med grænseoverskridende spørgsmål såsom salg af produkter, der ikke overholder de gældende regler, i motorkøretøjssektoren, dobbelte kvalitetsstandarder for produkter eller de problemer, som passagerer oplever i tilfælde af flyaflysninger eller lange forsinkelser. De har også til formål at styrke medlemsstaternes håndhævelseskapacitet, fremme større produktsikkerhed og styrke internationalt samarbejde og nye genopretningsmuligheder, navnlig gennem gruppesøgsmål anlagt af godkendte organer/godkendte organisationer. I maj 2017 gennemførte Kommissionen en kvalitetskontrol af Unionens forbruger- og markedsføringsret, som afslørede behovet for bedre håndhævelse af reglerne og lettere adgang til genopretning, når forbrugere har lidt skade som følge af overtrædelser af forbrugerretten. På bagrund af denne kvalitetskontrol bør det derfor være en prioritet at støtte fuld gennemførelse af disse direktiver og søgsmål og fremme grænseoverskridende håndhævelse heraf.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (EFT L 80 af 18.3.1998, s. 27).

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

4 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2161 af 27. november 2019 om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU, for så vidt angår bedre håndhævelse og modernisering af EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 7).

5 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 af 25. november 2020 om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF (EUT L 409 af 4.12.2020, s. 1).

(49) Borgerne er særligt berørt af, hvordan de finansielle markeder fungerer, og bør derfor informeres yderligere om relevante rettigheder, risici og fordele. Finansielle markeder er en vigtig del af det indre marked og kræver solide rammer for regulering og tilsyn, der sikrer ikke kun den finansielle stabilitet og en bæredygtig økonomi, men som også tilvejebringer et højt beskyttelsesniveau for forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser, herunder detailinvestorer, sparere, forsikringstagere, medlemmer af pensionskasser og pensionsmodtagere, individuelle aktionærer, låntagere og SMV'er. Programmet bør bidrage til at styrke kapaciteten af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser til at deltage i udformningen af politikker, herunder ved skabelse og formidling af klar, fyldestgørende og brugervenlig information om produkter, der markedsføres på de finansielle markeder.

(50) Programmet bør derfor fortsætte med at støtte de specifikke aktiviteter, som er omfattet af kapacitetsopbygningsprogrammet 2017-2020, der styrker inddragelsen af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i Unionens politikudformning som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/826[1], der fortsatte pilotprojektet og den forberedende foranstaltning for årene 2012-2017. Dette er nødvendigt for at sikre, at politiske beslutningstagere er bekendt med andre interesserede parters synspunkter og ikke kun med de synspunkter, som fagfolk i den finansielle sektor fremfører, og for at sikre, at forbrugernes og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelsers interesser bliver bedre repræsenteret. Programmet bør løbende udvikle dets metoder og bedste praksis for, hvordan forbrugere og slutbrugere af finansielle tjenesteydelser kan inddrages mere med henblik på at kortlægge spørgsmål, som er relevante for Unionens politikudformning, og sikre, at forbrugernes interesser på området finansielle tjenesteydelser beskyttes. Dette bør forbedre politikkerne for finansielle tjenesteydelser, særlig dem der har til formål at fremme bedre offentlig forståelse for vigtige spørgsmål vedrørende finansiel regulering og øget finansiel forståelse.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/826 af 17. maj 2017 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter, der styrker inddragelsen af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i Unionens politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser, for perioden 2017-2020 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 17).

(51) Som led i pilotprojektet og den forberedende foranstaltning for årene 2012-2017 ydede Kommissionen tilskud til to organisationer efter en årlig åben indkaldelse af forslag. De to organisationer er Finance Watch, der blev oprettet med EU-tilskud i 2011, og som er en international almennyttig organisation i henhold til belgisk ret, og Better Finance, som er et resultat af successive omorganiseringer og rebranding af eksisterende europæiske sammenslutninger af investorer og aktionærer siden 2009. Kapacitetsopbygningsprogrammet, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2017/826, udpeger de samme to organisationer som eneste støttemodtagere. Det er derfor nødvendigt fortsat at samfinansiere disse organisationer inden for rammerne af programmet. Finansieringen bør dog være genstand for en grundig evaluering af den effektivitet og virkning, der er opnået med hensyn til at opfylde de tilstræbte mål. Hvis der fremkommer andre potentielle støttemodtagere, som blandt deres primære mål og aktiviteter har at repræsentere forbrugernes og slutbrugernes interesser på EU-plan, og som gennem deres medlemskab omfatter et bredt geografisk dækningsområde og en bred vifte af interesser, bør en indkaldelse af forslag fra ansøgere således være åben for dem.

(52) Det er nødvendigt med et højt sundhedsbeskyttelsesniveau på plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet for at beskytte forbrugerne og for, at det indre marked kan fungere effektivt. En sikker og bæredygtig fødevareforsyningskæde er en forudsætning for, at samfundet og det indre marked kan fungere. Forebyggelse af grænseoverskridende sundheds- og fødevarekriser er af yderste vigtighed, eftersom de forstyrrer det indre markeds funktion ved at begrænse bevægeligheden for personer og varer og forstyrre produktion og forbrug. Derfor bør programmet støtte konkrete tiltag såsom iværksættelse af hasteforanstaltninger i tilfælde af krisesituationer, der påvirker dyre- og plantesundheden.

(53) Det overordnede mål for EU-retten på plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet er at sikre et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter i fødevarekæden, støtte forbedring af dyrevelfærden, bidrage til et højt beskyttelses- og oplysningsniveau for forbrugerne og et højt beskyttelsesniveau for miljøet, herunder for bevarelse af biodiversiteten under hensyntagen til situationer skabt af de potentielle virkninger af klimaændringerne i medlemsstaterne, samtidig med at fødevare- og foderproduktionens bæredygtighed forbedres og der bidrages til fødevaresikkerhed og overkommelige priser, fødevarespild mindskes, kvalitetsstandarderne for produkter i hele Unionen styrkes, og konkurrenceevnen i Unionens fødevare- og fodersektor og jobskabelsen forbedres, herunder ved at stimulere forskning og innovation.

(54) I betragtning af den særlige karakter af tiltagene vedrørende et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter bør der i denne forordning fastlægges særlige kriterier for støtteberettigelse i forbindelse med ydelse af tilskud og anvendelse af offentlige udbud. Som en undtagelse fra princippet om ikketilbagevirkende kraft i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046[1] ("finansforordningen") bør navnlig omkostninger til hasteforanstaltninger som følge af deres hastende og uforudsigelige karakter være støtteberettigede, herunder omkostninger afholdt som følge af mistanke om forekomst af en sygdom eller en skadegører, forudsat at forekomsten efterfølgende er bekræftet og meddelt til Kommissionen. Kommissionen bør indgå de tilhørende budgetforpligtelser og foretage betalingerne af støtteberettigede udgifter efter undertegnelse af de retlige forpligter og efter at have vurderet de af medlemsstaterne indgivne betalingsanmodninger. Omkostninger til overvågnings-, forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, der træffes i tilfælde af en direkte trussel mod Unionens sundhedsstatus som følge af forekomst af eller udviklingen i visse dyresygdomme og zoonoser på et tredjelands eller en medlemsstats område eller på dennes oversøiske lande og territoriers område, samt omkostninger til trufne beskyttelsesforanstaltninger eller andre relevante udførte aktiviteter til støtte for Unionens plantesundhedsstatus bør også være støtteberettigede.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

(55) I lyset af den øgede globalisering på plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet er den offentlige kontrol, der foretages af medlemsstaterne, et afgørende redskab til kontrol og overvågning af, at de relevante EU-krav implementeres, overholdes og håndhæves, herunder hvad angår import. Effektive og virkningsfulde offentlige kontrolsystemer er afgørende for, at der kan opretholdes et højt sikkerhedsniveau i hele fødevarekæden, og for at fastholde forbrugertilliden, samtidig med at der sikres et højt beskyttelsesniveau for miljøet og dyrevelfærden. Der bør kunne ydes finansiel støtte fra Unionen til sådanne kontrolforanstaltninger. Navnlig bør et finansielt bidrag være til rådighed for EU-referencelaboratorier med henblik på at hjælpe dem med at afholde udgifterne fra gennemførelsen af arbejdsprogrammer godkendt af Kommissionen, og et finansielt bidrag vil kunne være til rådighed for nationale referencelaboratorier for plante- og dyresundhed, som i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625[1] skal have tilstrækkelige finansielle ressourcer fra medlemsstaterne, forudsat at det klart kan påvises, at de gennemførte tiltag udgør en EU-merværdi, og at der er tilstrækkelig finansiering til rådighed i programmet til at støtte disse tiltag. Eftersom effektiviteten af den offentlige kontrol også er afhængig af, at kontrolmyndighederne råder over veluddannet personale med et tilstrækkeligt kendskab til EU-retten, bør Unionen desuden kunne yde støtte til uddannelse af dette personale og til relevante udvekslingsprogrammer, der arrangeres af de kompetente myndigheder.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

(56) Antimikrobiel resistens er et voksende sundhedsproblem i Unionen og i hele verden. Det bør derfor være muligt at samfinansiere foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af antimikrobiel resistens under programmet.

(57) Europæiske statistikker af høj kvalitet, som udvikles, udarbejdes og formidles i henhold til programmet i medfør af forordning (EF) nr. 223/2009, er afgørende for evidensbaseret beslutningstagning. Europæiske statistikker bør stilles til rådighed rettidigt og bidrage til gennemførelsen af Unionens politikker omhandlet i TEUF, navnlig styrket og integreret økonomisk styring, social, økonomisk og territorial samhørighed, bæredygtig udvikling, landbrugspolitikken, Europas sociale dimension og globalisering.

(58) Europæiske statistikker er uundværlige for Unionens beslutningstagning og for måling af EU-initiativers præstation og indvirkning. Det er derfor vigtigt at sikre den fortsatte tilvejebringelse og udvikling af europæiske statistikker ved hjælp af en EU-tilgang og ud fra et perspektiv, der er bredere end det indre marked, med henblik på at dække alle Unionens aktiviteter og politikområder, herunder styrkelse af borgerne og virksomhederne, således at de er i stand til at træffe informerede beslutninger.

(59) På grund af sin horisontale karakter er regelkomplekset for udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009, underlagt specifikke krav, og navnlig dem, der er fastsat i nævnte forordning, med hensyn til overholdelse af de statistiske principper, samt det europæiske statistiske systems funktion og styringen heraf, herunder den rolle og de opgaver, der er tildelt Udvalget for det Europæiske Statistiske System og Kommissionen (Eurostat), samt oprettelse og gennemførelse af programmeringen af de statistiske aktiviteter.

(60) Udkastet til den del af programmet, der vedrører regelkomplekset for udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker, er blevet forelagt Udvalget for det Europæiske Statistiske System til forhåndsgennemgang, jf. forordning (EF) nr. 223/2009.

(61) Unionen og medlemsstaterne er fast besluttet på at være frontløbere i forbindelse med gennemførelsen af FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling. Ved at bidrage til opfyldelsen af 2030-dagsordenen vil EU og medlemsstaterne fremme et stærkere, mere bæredygtigt, rummeligt, sikkert og velstående Europa. Programmet bør bidrage til gennemførelsen af 2030-dagsordenen, herunder ved at skabe balance mellem de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling og med henblik herpå demonstrere et klart og synligt engagement i integrationen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

(62) For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, og nå De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling sigter dette program på at bidrage til at integrere klimatiltag og til at nå det overordnede mål om, at 30 % af udgifterne i EU-budgettet støtter klimamål. Relevante tiltag vil blive fastlagt under forberedelsen og gennemførelsen af programmet og revurderet som led i de relevante evaluerings- og revisionsprocesser. I denne forbindelse bør programmet støtte aktiviteter, der overholder Unionens klima- og miljøstandarder og prioriteter, og som ikke i væsentlig grad vil skade miljømålene som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852[1].

(63) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for programmet, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter[2], for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

[2] EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

(64) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde[1] muliggør samarbejde på de områder, der er omfattet af programmer mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), på den anden side. Tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande, lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik og andre tredjelande bør også kunne deltage i programmet. Desuden bør programmet for så vidt angår europæiske statistikker være åbent for Schweiz i overensstemmelse med aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om samarbejde om statistik[2].

(65) Tredjelande, der er medlemmer af EØS, kan deltage i EU-programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som fastsætter, at programmerne gennemføres på grundlag af en afgørelse vedtaget i henhold til nævnte aftale. Tredjelande kan også deltage på grundlag af andre retlige instrumenter. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning med et krav om, at tredjelande skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser.

(66) Finansforordningen finder anvendelse på dette program. Finansforordningen fastsætter regler for gennemførelsen af EU-budgettet, herunder reglerne for tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiel bistand og godtgørelse af eksterne eksperter.

---

1 EUT L 1 af 3.1.1994, s. 3.
2 EUT L 90 af 28.3.2006, s. 2.

(67) De tiltag, der blev gennemført under de tidligere programmer og budgetposter, har vist sig at være passende og bør derfor bibeholdes. De nye tiltag, der indføres i henhold til programmet, tager navnlig sigte på at styrke et velfungerende indre marked. For at skabe større enkelhed og fleksibilitet i gennemførelsen af programmet og dermed i højere grad opfylde dets mål bør tiltagene kun defineres i forhold til overordnede, generiske kategorier. Programmet bør også omfatte lister over vejledende aktiviteter vedrørende specifikke mål på området konkurrenceevne og forbrugerbeskyttelse eller specifikke aktiviteter, der udspringer af reguleringsmæssige krav, såsom specifikke aktiviteter inden for standardisering, markedsovervågning, plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet og europæiske statistikker.

(68) Det er nødvendigt at fastsætte visse kategorier af enheder, som er berettiget til finansiering, samt de enheder, der bør være berettiget til finansiering uden indkaldelse af forslag.

(69) I betragtning af den stadig større sammenkobling og digitalisering inden for den globale økonomi bør programmet fortsætte med at give mulighed for at inddrage eksterne eksperter såsom tredjelandes embedsmænd, repræsentanter for internationale organisationer og erhvervsdrivende inden for særlige områder.

(70) Det er nødvendigt at angive specifikke kriterier vedrørende regler om samfinansiering og støtteberettigede omkostninger. Eftersom det for nogle af de specifikke mål kan være nødvendigt at finansiere de støtteberettigede omkostninger fuldt ud, bør det være muligt at fravige finansforordningens artikel 190.

(71) I henhold til finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), kan der ydes tilskud til et allerede påbegyndt tiltag, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte tiltaget inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. Selvom omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, i sådanne tilfælde i princippet ikke ville være støtteberettigede, bør dette undtagelsesvist være muligt under hensyntagen til dette programs forsinkede ikrafttræden og for at undgå enhver afbrydelse af EU-støtte, som kan være til skade for Unionens interesser. Hvis det er nødvendigt for at sikre kontinuitet og i en begrænset periode i begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027, bør omkostninger til et tiltag, der allerede er begyndt, derfor være støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om disse omkostninger er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud. Af samme årsager og på de samme vilkår og som en fravigelse af finansforordningens artikel 193, stk. 4, bør omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, være støtteberettigede i tilfælde af driftstilskud.

(72) I overensstemmelse med Kommissionens forpligtelse, som fremgår af dens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen "Gennemgang af EU's budget", og for at sikre sammenhængende og forenklede finansieringsprogrammer bør midlerne anvendes sammen med andre EU-finansieringsinstrumenter, hvis de planlagte tiltag i henhold til programmet forfølger mål, som er fælles for forskellige finansieringsinstrumenter, idet dobbeltfinansiering skal undgås.

(73) Programmet bør bidrage til den samlede støtte, der dækker særlige behov i regionerne i den yderste periferi og deres integration i det indre marked, således som det for nyligt blev genbekræftet i Kommissionens meddelelse "Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi".

(74) Programmet bør fremme synergier og forhindre overlapninger med relaterede EU-programmer og EU-tiltag. Tiltagene under programmet bør supplere tiltagene i toldprogrammet og Fiscalisprogrammet oprettet ved henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/…[1+] og en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om fastlæggelse af "Fiscalisprogrammet" for samarbejde på beskatningsområdet, som også tager sigte på at støtte og forbedre det indre markeds funktion.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/… af … om oprettelse af toldprogrammet for samarbejde på toldområdet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1294/2013 (EUT L …).

\+ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument ST 5265/21 (2018/0232(COD)) og indsæt nummer, dato og EUT-reference for den forordning i fodnoten.

(75) Programmet bør fremme synergier, komplementaritet og additionalitet med hensyn til SMV'er og støtte til iværksætteri under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling oprettet ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden. Endvidere vil InvestEU-Fondens SMV-politikområde garantere støtte i form af lån og egenkapital for at øge adgangen til og tilgængeligheden af finansiering for SMV'er. Programmet bør ligeledes tilstræbe synergier med rumprogrammet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/…[1+] med hensyn til at tilskynde SMV'er til at udnytte banebrydende innovation og andre løsninger, der er udviklet under nævnte program.

(76) Programmet bør fremme synergier med Horisont Europa, som tager sigte på at fremme forskning og innovation. Dette bør navnlig gælde komplementaritet med tiltagene i det fremtidige Europæiske Innovationsråd for innovative virksomheder samt støttetjenester for SMV'er, navnlig via EEN.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/… af … om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L …).

[+] EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument ST 14312/20 (2018/0236(COD)) og indsæt nummer, dato og EUT-reference for den forordning i fodnoten.

(77) Programmet bør fremme synergier og komplementaritet med hensyn til programmet for et digitalt Europa, der tager sigte på at fremme digitaliseringen af Unionens økonomi og den offentlige sektor og øge cybersikkerheden.

(78) Derudover bør programmet også tilstræbe synergier med programmet for retlige anliggender oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/…[1+], som tager sigte på at støtte den videre udvikling af et europæisk retligt område med henblik på de nationale retssystemers effektivitet, da dette er afgørende for skabelsen af en fair og omkostningseffektiv EU-økonomi.

(79) Programmet bør fremme synergier med Erasmus+-programmet, programmet Det Europæiske Solidaritetskorps oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/…[2++] og Den Europæiske Socialfond Plus oprettet ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), på området arbejdskraftens og unges mobilitet, som er afgørende for et velfungerende indre marked.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/… af … om oprettelse af programmet for retlige anliggender og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1382/2013 (EUT L …).

\+ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6834/20 (2018/0208(COD)) og indsæt nummer, dato og EUT-reference for den forordning i fodnoten.

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/… af … om oprettelse af programmet Det Europæiske Solidaritetskorps og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1475 og (EU) nr. 375/2014 (EUT L …).

++ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument ST 14153/20 (2018/0230(COD)) og indsæt nummer, dato og EUT-reference for den forordning i fodnoten.

(80) Endelig kunne tiltag såsom veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger i tilfælde af dyre- og plantesundhedskriser suppleres af markedsbaserede interventioner inden for rammerne af programmeringen af Unionens fælles landbrugspolitik.

(81) De tiltag, der gennemføres i henhold til programmet, bør have en klar EU-merværdi og anvendes til at imødegå markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssigt afpasset måde, uden at dette medfører overlapning eller fortrænger privat finansiering.

(82) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[1]. Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af arbejdsprogrammer til gennemførelse af tiltag, der bidrager til styrkelse af forbrugerne. Undersøgelsesproceduren bør anvendes til henholdsvis vedtagelse af gennemførelsesretsakter vedrørende tiltag, der bidrager til SMV'ernes konkurrenceevne, og vedtagelse af gennemførelsesretsakter vedrørende arbejdsprogrammer til gennemførelse af tiltag, der bidrager til et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter og til fastlæggelse af de lavere samfinansieringssatser, hvor dette er nødvendigt for tiltag vedrørende veterinære og plantesundhedsmæssige hasteforanstaltninger og de årlige og flerårige nationale veterinære og plantesundhedsmæssige programmer, samt til vedtagelse af gennemførelsesretsakter vedrørende arbejdsprogrammer til gennemførelse af tiltag, der bidrager til fødevare- og fodersikkerhed.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(83) Hvor der kan opnås synergi mellem programmets specifikke mål, kan de nødvendige bestemmelser gennemføres i et fælles arbejdsprogram.

(84) Formerne for EU-finansiering og programmets gennemførelsesmetoder bør vælges ud fra deres evne til at opfylde tiltagenes specifikke mål og levere resultater, navnlig under hensyntagen til EU-merværdien, kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for ikkeoverholdelse. Dette bør indebære, at anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger samt finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger som omhandlet i finansforordningens artikel 125, stk. 1, tages i betragtning.

(85) For at sikre regelmæssig overvågning og rapportering om de opnåede fremskridt og programmets effektivitet bør der fra begyndelsen fastlægges en passende ramme for overvågning af programmets tiltag og resultater. Denne overvågning og rapportering bør baseres på indikatorer, der måler virkningerne af programmets tiltag i forhold til forud fastsatte referencescenarier.

(86) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[1] bør dette program evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af programmets virkninger i praksis. Kommissionen bør udarbejde en foreløbig evalueringsrapport om opfyldelsen af målene for de tiltag, som programmet støtter, om resultaterne og virkningerne, om, hvor effektivt midlerne er blevet anvendt, og om dets EU-merværdi samt en endelig evalueringsrapport om virkningen på lang sigt, tiltagenes resultater og bæredygtighed og synergierne med andre programmer.

(87) Programmet bør med henblik på overvågning af støtten til SMV'er anvende målbare resultatindikatorer. Med forbehold af tilgængeligheden af oplysninger, og hvor dette er relevant, bør disse indikatorer måle programmets resultater og indvirkning med hensyn til dets specifikke mål og målgrupper (f.eks. kvinder, unge og ældre). Navnlig er det vigtigt ved overvågningen at måle den støtte, der er ydet til den grønne og digitale omstilling, internationalisering og innovation. Desuden bør der ved overvågningen tages hensyn til situationsbestemte indikatorer, som ikke måler programmets præstation, men giver et overblik over det miljø, SMV'er opererer i.

[1] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(88) En ikkeudtømmende liste over dyresygdomme og zoonoser, der er berettiget til finansiering i forbindelse med hasteforanstaltninger og til finansiering i forbindelse med udryddelses-, bekæmpelses- og overvågningsprogrammer, bør fastsættes på grundlag af de dyresygdomme, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001[1], forordning (EF) nr. 2160/2003[2], direktiv 2003/99/EF[3] og forordning (EU) 2016/429[4].

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier (EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarebårne zoonotiske agenser (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 1).

[3] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF af 17. november 2003 om overvågning af zoonoser og zoonotiske agenser, om ændring af Rådets beslutning 90/424/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 92/117/EØF (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 31).

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed ("dyresundhedsloven") (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

(89) For at tage hensyn til situationer forvoldt af dyresygdomme, der har en væsentlig indvirkning på husdyrproduktion eller -handel, udviklingen af zoonoser, der udgør en trussel mod mennesker, eller nye videnskabelige eller epidemiologiske udviklinger samt sygdomme, der sandsynligvis vil udgøre en ny trussel for Unionen, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af listen over sygdomme og zoonoser. For at tage hensyn til den fremtidige udvikling med hensyn til enheder, der kan tildeles tilskud i henhold til programmet i forbindelse med repræsentation af forbrugernes interesser på EU-plan, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af listen over disse enheder. For at sikre en effektiv vurdering af programmets fremskridt hen imod opfyldelsen af dets mål bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring, om nødvendigt, af listen over indikatorer til måling af, hvorvidt de specifikke mål er nået, og supplering af denne forordning ved fastsættelse af en overvågnings- og evalueringsramme. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. Interesserede parter og forbrugerorganisationer bør også høres. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(90) I henhold til Rådets afgørelse 2013/755/EU[1] kan fysiske personer og enheder, som er etableret i oversøiske lande eller territorier (OLT'er), opnå finansiering under overholdelse af de regler og mål, der gælder for programmet, og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, med hvilken det pågældende oversøiske land eller territorium er forbundet.

[1] Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union ("associeringsafgørelse") (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

(91) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013[1] og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95[2], (Euratom, EF) nr. 2185/96[3] og (EU) 2017/1939[4] skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har OLAF i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371[5]. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

2 Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

3 Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

4 Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

5 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

(92) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, priser, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiel bistand og godtgørelse af eksterne eksperter samt fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.

(93) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[1] finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i forbindelse med nærværende forordning og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[2] finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger inden for rammerne af nærværende forordning og under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af kompetente myndigheder skal overholde reglerne om overførsel af personoplysninger i forordning (EU) 2016/679; enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af Kommissionen skal overholde reglerne om overførsel af personoplysninger i forordning (EU) 2018/1725.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

(94) Forordning (EF) nr. 223/2009 fastsætter regler for udarbejdelse af statistikker i overensstemmelse med princippet om statistisk fortrolighed og foreskriver, at nationale statistiske kontorer, andre nationale myndigheder og Kommissionen (Eurostat) skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre tilpasningen af principper og retningslinjer med hensyn til fysisk og logisk beskyttelse af fortrolige data.

(95) Målet for denne forordning, nemlig oprettelsen af et program til forbedring af det indre markeds funktion, virksomheders, navnlig SMV'ers, konkurrenceevne og bæredygtighed, og forbrugerbeskyttelse, til plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet samt en programmerings- og finansieringsramme for udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker for perioden 2021-2027, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de berørte områders grænseoverskridende karakter, men kan på grund af det større potentiale af EU-tiltag bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(96) Programmet bør også sikre større synlighed og sammenhæng i Unionens indre marked, virksomheders, navnlig SMV'ers, konkurrenceevne og bæredygtighed og tiltag på området europæiske statistikker for Unionens borgere, virksomheder og administrationer.

(97) Eftersom virkningerne af ændringsbestemmelser i retsakter er udtømt på tidspunktet for deres ikrafttræden, og de ændringer, de indfører i andre retsakter, således bliver en del af disse retsakter på samme tidspunkt, har ophævelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014[1] ingen indvirkning på de ændringer, der allerede er indført ved dens ændringsbestemmelser i andre retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002[2] og Rådets direktiv 2008/90/EF[3] med hensyn til oprettelsen af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, der forbliver i kraft uanset ophævelsen af forordning (EU) nr. 652/2014.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 af 15. maj 2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF (EUT L 189 af 27.6.2014, p. 1).

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

3 Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion (omarbejdet udgave) (EUT L 267 af 8.10.2008, s. 8).

(98) For at sikre kontinuitet i ydelsen af støtte mellem programmerne for 2014-2020 på områderne virksomheders, navnlig SMV'ers, konkurrenceevne og bæredygtighed, forbrugerbeskyttelse, kunder og slutbrugere inden for finansielle tjenesteydelser, politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser, planter, dyr, fødevarer og foder samt europæiske statistikker oprettet ved forordning (EU) nr. 1287/2013, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 254/2014[1], forordning (EU) 2017/826, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014[2], forordning (EU) nr. 652/2014, forordning (EU) nr. 99/2013 og nærværende program, navnlig hvad angår videreførelse af flerårige foranstaltninger og evalueringen af resultaterne af de forrige programmer, og for at gøre det muligt at påbegynde gennemførelse fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027, bør nærværende forordning træde i kraft hurtigst muligt og bør finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021. Pr. 1. januar 2028 bør bevillingerne til teknisk og administrativ bistand om nødvendigt dække udgifterne vedrørende forvaltning af tiltag, der ikke er afsluttet ved udløbet af programmet.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 254/2014 af 26. februar 2014 om et flerårigt forbrugerprogram for årene 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 1926/2006/EF (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 42).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 716/2009/EF (EUT L 105 af 8.4.2014, s. 1).

(99) På grund af denne forordnings forsinkede ikrafttræden er det ikke muligt at overholde fristerne for vedtagelse af arbejdsprogrammerne på plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet, og for medlemsstaternes indsendelse af deres veterinær- og plantesundhedsprogrammer for 2021 og 2022, og det er heller ikke muligt for Kommissionen at overholde fristen for godkendelse af disse programmer. For at sikre behørig gennemførelse af tiltagene på plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet i 2021 og 2022 bør nævnte frister ikke finde anvendelse for årene 2021 og 2022.

(100) Forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014 og (EU) nr. 652/2014 bør derfor ophæves med virkning fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I
GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning opretter et program til forbedring af det indre markeds funktion, virksomheders, navnlig mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne og bæredygtighed, og forbrugerbeskyttelse, til forvaltning af udgifter på plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet og til en programmerings- og finansieringsramme for udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker som omhandlet i artikel 13 i forordning (EF) nr. 223/2009 (programmet for det indre marked) ("programmet") for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027. Programmets varighed er tilpasset varigheden af den flerårige finansielle ramme.

Ved nærværende forordning fastsættes desuden programmets mål og de støtteberettigede tiltag til gennemførelse af disse mål, et budget for perioden 2021-2027, formerne for EU-finansiering og reglerne for ydelse af sådan finansiering, samt programmets styringssystem.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "blandingsoperation": et tiltag, som støttes over EU-budgettet, herunder inden for en blandingsfacilitet eller -platform som defineret i finansforordningens artikel 2, nr. 6), og som kombinerer støtte, der ikke skal tilbagebetales, eller finansielle instrumenter fra EU-budgettet med støtte, der skal tilbagebetales, fra udviklingsinstitutioner eller andre offentlige finansieringsinstitutioner samt fra kommercielle finansieringsinstitutioner og investorer

2) "europæiske statistikker": statistikker, der udvikles, udarbejdes og formidles i henhold til forordning (EF) nr. 223/2009

3) "retlig enhed": en fysisk person eller en efter EU-retten, national ret eller folkeretten oprettet og anerkendt juridisk person, der har status som juridisk person og evne til at handle i eget navn, udøve rettigheder og være pålagt forpligtelser, eller en enhed, der ikke er en juridisk person, som omhandlet i finansforordningens artikel 197, stk. 2, litra c)

4) "mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder eller SMV'er": mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 2003/361/EF

5) "klynger og erhvervsnetværksorganisationer": strukturer eller organiserede grupper af uafhængige parter i form af organisationer, der støtter styrkelsen af samarbejde, netværksarbejde og læring af grupper af virksomheder, som er udformet til at levere eller kanalisere specialiserede eller skræddersyede erhvervsstøttetjenester, navnlig for SMV'er, med henblik på at stimulere bl.a. innovations- og internationaliseringsaktiviteter, herunder ved at fremme deling af faciliteter og udveksling af viden og ekspertise.

Artikel 3

Programmål

1. Programmet har følgende generelle mål:

a) at forbedre det indre markeds funktion og navnlig at beskytte og styrke borgere, forbrugere og virksomheder, navnlig SMV'er, ved at håndhæve EU-retten, lette markedsadgangen, fastsætte standarder og fremme menneskers, dyrs og planters sundhed og dyrevelfærd, samtidig med at principperne om bæredygtig udvikling respekteres, og der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samt ved at styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen og de decentraliserede EU-agenturer

b) at udvikle, producere og formidle sammenlignelige, aktuelle og pålidelige europæiske statistikker af høj kvalitet, der understøtter udformningen, overvågningen og evalueringen af alle EU-politikker og hjælper borgere, politiske beslutningstagere, myndigheder, virksomheder, forskere og medierne med at træffe informerede beslutninger og deltage aktivt i den demokratiske proces.

2. Programmet har følgende specifikke mål:

a) at gøre det indre marked mere effektivt, bl.a. i lyset af den digitale omstilling, ved at:

i) lette forebyggelse og fjernelse af forskelsbehandlende, uberettigede eller uforholdsmæssige hindringer og støtte udviklingen, gennemførelsen og håndhævelsen af EU-retten på områderne det indre marked for varer og tjenesteydelser, herunder ved at forbedre anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse, af reglerne for offentlige udbud, af selskabsret, aftaleret og rettigheder og forpligtelser uden for kontraktforhold, af reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge, af den frie bevægelighed af kapital og af finansielle tjenesteydelser og konkurrenceregler, herunder ved udvikling af brugercentrerede styringsværktøjer

ii) støtte effektiv markedsovervågning i hele Unionen med henblik på at sørge for, at kun sikre produkter, der overholder de gældende regler og yder et højt beskyttelsesniveau for forbrugere og andre slutbrugere, gøres tilgængelige på EU-markedet, herunder produkter, der sælges online, samt med henblik på at opnå større ensartethed og øget kapaciteten blandt markedsovervågningsmyndigheder i hele Unionen

b) at styrke SMV'ers konkurrenceevne og bæredygtighed og opnå additionalitet på EU-plan gennem foranstaltninger, der:

i) yder forskellige former for støtte til SMV'er samt til klynger og erhvervsnetværksorganisationer, herunder i turismesektoren, hvorved SMV'ers vækst, opskalering og oprettelse fremmes

ii) letter adgang til markeder, herunder ved internationalisering af SMV'er

iii) fremmer iværksætteri og tilegnelse af iværksætterfærdigheder

iv) fremmer et gunstigt erhvervsklima for SMV'er, støtter SMV'ers digitale omstilling og fremmer nye forretningsmuligheder for SMV'er, herunder SMV'er, der er socialøkonomiske virksomheder og SMV'er med innovative forretningsmodeller

v) støtter industrielle økosystemers og sektorers konkurrenceevne samt udvikling af industrielle værdikæder

vi) fremmer modernisering af industrien og bidrager dermed til en grøn, digital og modstandsdygtig økonomi

c) at sikre et velfungerende indre marked gennem standardiseringsprocesser, som:

i) muliggør finansiering af europæisk standardisering og alle relevante interesserede parters deltagelse i udarbejdelse af europæiske standarder

ii) støtter udviklingen af internationale standarder af høj kvalitet for regnskabsaflæggelse og ikkefinansiel rapportering og for revision, letter deres indarbejdelse i EU-retten og fremmer innovation og udvikling af bedste praksis inden for virksomhedsrapportering

d) at fremme forbrugernes interesser og sikre et højt niveau af forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed ved at:

i) med hensyn til forbrugere:

– styrke, bistå og uddanne forbrugere, virksomheder og repræsentanter for civilsamfundet, navnlig vedrørende forbrugerrettigheder i henhold til EU-retten

– sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, bæredygtigt forbrug og produktsikkerhed, navnlig for de mest sårbare forbrugere med henblik på at styrke retfærdighed og gennemsigtighed på og tillid til det indre marked

– sikre, at forbrugernes interesser i den digitale verden tages behørigt i betragtning

– støtte kompetente retshåndhævende myndigheder og repræsentative forbrugerorganisationer og tiltag, der styrker samarbejdet mellem kompetente myndigheder med særlig vægt på spørgsmål, som eksisterende og nye teknologier giver anledning til

– bidrage til at forbedre kvaliteten og tilgængeligheden af standarder i hele Unionen, sætte effektivt ind over for urimelig handelspraksis

– sikre, at alle forbrugere har adgang til effektive genopretningsmekanismer og forsynes med passende oplysninger om markeder og forbrugerrettigheder, og fremme bæredygtigt forbrug, navnlig ved at øge bevidstheden om varers og tjenesteydelsers specifikke kendetegn og miljøpåvirkning

ii) med hensyn til forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser:

– forbedre deltagelsen af forbrugere, andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser og repræsentanter for civilsamfundet i politikudformningen på området finansielle tjenesteydelser

– fremme en bedre forståelse af den finansielle sektor og af forskellige kategorier af kommercialiserede finansielle produkter

– sikre, at forbrugernes interesser på området finansielle tjenesteydelser i detailleddet beskyttes

e) at bidrage til et højt sundheds- og sikkerhedsniveau for mennesker, dyr og planter på plante-, dyre-, fødevare- og foderområderne, bl.a. ved at forebygge, opdage og udrydde dyresygdomme og planteskadegørere, herunder ved hjælp af hasteforanstaltninger, der foretages i tilfælde af omfattende krisesituationer og uforudsete begivenheder, der berører dyrs og planters sundhed, og ved at støtte forbedring af dyrevelfærd, bekæmpelse af antimikrobiel resistens og udvikling af en bæredygtig fødevareproduktion og et bæredygtigt forbrug samt ved at stimulere udvekslingen af bedste praksis mellem interesserede parter på de pågældende områder

f) at udvikle, udarbejde, udbrede og formidle europæiske statistikker af høj kvalitet i overensstemmelse med kvalitetskriterierne i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 223/2009 på en rettidig, upartisk og omkostningseffektiv måde gennem et styrket europæisk statistisk system, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 223/2009, og styrkede partnerskaber inden for dette system og med alle relevante eksterne parter ved hjælp af flere forskellige datakilder, avancerede dataanalysemetoder, intelligente systemer og digitale teknologier, og tilvejebringe national og, hvor det er muligt, regional opdeling.

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027 udgør 4 208 041 000 EUR i løbende priser.

2. Inden for det beløb, der er omhandlet i stk. 1, tildeles følgende vejledende beløb til følgende mål:

a) 451 569 500 EUR til det mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. i)

b) 105 461 000 EUR til det mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii)

c) 1 000 000 000 EUR til det mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b)

d) 220 510 500 EUR til det mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c)

e) 198 500 000 EUR til det mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d)

f) 1 680 000 000 EUR til det mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e)

g) 552 000 000 EUR til det, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f).

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan anvendes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med programmets gennemførelse, navnlig vedrørende forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, anvendelse af informationsteknologinet med fokus på behandling og udveksling af oplysninger, og anvendelse og udvikling af institutionelle IT-værktøjer. For at sikre at programmet er tilgængeligt i størst muligt omfang til at finansiere tiltag, der er omfattet af programmets mål, må de samlede omkostninger til administrativ og teknisk støtte højst udgøre 5 % af værdien af den finansieringsramme, der er omhandlet i stk. 1.

4. Budgetmæssige forpligtelser, der strækker sig over mere end et regnskabsår, kan opdeles i årlige trancher over flere regnskabsår.

5. Uanset finansforordningens artikel 111, stk. 2, indgår Kommissionen den budgetmæssige forpligtelse for tilskud til veterinære og plantesundhedsmæssige hasteforanstaltninger under det specifikke mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra e), efter at de betalingsanmodninger, der indgives af medlemsstaterne er blevet vurderet.

6. Midler, som er tildelt medlemsstaterne under delt forvaltning, kan på anmodning af den pågældende medlemsstat overføres til programmet på de betingelser, der er fastsat i artikel 26 i en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik ("forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027"). Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), eller indirekte i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c). Disse midler anvendes til fordel for den pågældende medlemsstat.

7. Hvor Kommissionen ikke har indgået en retlig forpligtelse under direkte eller indirekte forvaltning for midler, der er overført i overensstemmelse med denne artikels stk. 6, kan de tilsvarende ikketildelte midler tilbageføres til den fond, fra hvilken de oprindeligt blev overført, på medlemsstatens anmodning i overensstemmelse med betingelserne i artikel 26 i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027.

Artikel 5

Tredjelande, der er associeret med programmet

Programmet er åbent for deltagelse af følgende tredjelande:

a) medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, som er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådets afgørelser eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de særlige betingelser, der er fastsat i aftaler mellem Unionen og disse lande

c) lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådets afgørelser eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de særlige betingelser, der er fastsat i aftaler mellem Unionen og disse lande

d) andre tredjelande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en specifik aftale om tredjelandets deltagelse i EU-programmer, forudsat at aftalen:

   i) sikrer en rimelig balance for så vidt angår bidrag fra og fordele for det tredjeland, som deltager i EU-programmerne

   ii) fastsætter betingelserne for deltagelse i programmerne, herunder beregningen af finansielle bidrag til de enkelte programmer, og deres administrationsomkostninger

   iii) ikke tildeler tredjelandet beslutningskompetence med hensyn til EU-programmet

   iv) garanterer Unionen ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og til at beskytte sine finansielle interesser.

De bidrag, der er omhandlet i stk. 1, litra d), nr. ii), udgør formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 5.

Artikel 6

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Programmet gennemføres under direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen eller under indirekte forvaltning med organer, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c).

2. Programmet kan yde finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, og særlig i form af tilskud, priser og udbud. Det kan også yde finansiering i form af finansielle instrumenter inden for blandingsoperationer.

3. Bidrag til en mekanisme for gensidig forsikring kan dække den risiko, der er forbundet med tilbagesøgning af midler, der skyldes af modtagere, og betragtes som en tilstrækkelig garanti i henhold til finansforordningen. Bestemmelserne i artikel 37, stk. 7, i forordning (EU) 2021/…[+] finder anvendelse.

[+] EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument ST 7064/20 (2018/0224(COD)).

KAPITEL II
TILSKUD

Artikel 7
Tilskud

Tilskud under programmet tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.

Artikel 8
Støtteberettigede tiltag

1. Der kan kun ydes finansiering til tiltag, som gennemfører de i artikel 3 omhandlede mål.

2. Der kan navnlig ydes finansiering til følgende tiltag, der gennemfører de i artikel 3 omhandlede mål:

   a) skabelse af de rette betingelser for styrkelse af alle det indre markeds aktører, herunder virksomheder, borgere, forbrugere, repræsentanter for civilsamfundet og offentlige myndigheder, ved gennemsigtig udveksling af oplysninger og oplysningskampagner, navnlig med hensyn til gældende EU-regler og virksomheders, borgeres og forbrugeres rettigheder samt ved udveksling og formidling af god praksis, ekspertise, viden og innovative løsninger, herunder ved tiltag, der gennemføres via SOLVIT-netværket og Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre

b) indførelse af mekanismer, der gør det muligt for borgere, forbrugere, slutbrugere og repræsentanter for civilsamfundet, herunder repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for virksomheder i Unionen, navnlig dem, der repræsenterer SMV'er, at bidrage til politiske drøftelser, politikker og beslutningstagning, navnlig ved at støtte de repræsentative organisationers funktion på nationalt plan og på EU-plan

c) kapacitetsopbygning, lettelse og koordinering af fælles tiltag mellem medlemsstaterne, mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen, de decentraliserede EU-agenturer og tredjelandes myndigheder, herunder fælles tiltag med det formål at styrke produktsikkerhed

d) støtte til effektiv håndhævelse og modernisering af Unionens retlige ramme og til hurtig tilpasning heraf for at sætte Unionen i stand til effektivt at imødegå global konkurrence samt støtte til bestræbelserne på at løse spørgsmål, som digitaliseringen giver anledning til, herunder ved hjælp af:

   i) indsamling og analyse af data

   ii) forskning om det indre markeds funktion samt undersøgelser, evalueringer og politikanbefalinger

   iii) tilrettelæggelse af demonstrationsaktiviteter og pilotprojekter

   iv) kommunikationsaktiviteter

v) udvikling af særlige IT-værktøjer til at sikre det indre markeds gennemsigtige og effektive funktion samt bekæmpe og forebygge svigagtig praksis på internettet.

3. Der kan ydes finansiering til tiltag, der udgør aktiviteter, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) 2019/1020, og som gennemfører de specifikke mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii), navnlig med hensyn til følgende:

a) koordinering og samarbejde mellem markedsovervågningsmyndigheder og medlemsstaternes andre relevante myndigheder, navnlig gennem EU-netværket for produktoverensstemmelse

b) støtte til udvikling af fælles tiltag og prøvning, hvad angår overensstemmelse, herunder vedrørende netforbundne produkter og produkter, der sælges online

c) støtte til markedsovervågningsstrategier, videns- og efterretningsindsamling, prøvningskapacitet- og faciliteter, peer reviews, uddannelsesprogrammer, teknisk bistand og kapacitetsopbygning for markedsovervågningsmyndigheder.

4. Der kan ydes finansiering til tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), navnlig med hensyn til følgende:

a) at yde forskellige former for støtte til SMV'er, herunder oplysninger, mentorordninger, uddannelse, mobilitet, grænseoverskridende samarbejde eller rådgivningstjenester

b) i koordinering med medlemsstaterne at lette SMV'ers og klyngers og erhvervsnetværksorganisationers adgang til markeder i og uden for Unionen, hjælpe dem i løbet af deres livscyklus med at håndtere globale miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige udfordringer og virksomhedsinternationalisering og styrke Unionens iværksætterlederskab og industrielle lederskab i globale værdikæder

c) at støtte arbejdet i Enterprise Europe-netværket (EEN) med at yde integrerede erhvervsstøttetjenester til Unionens SMV'er, herunder hjælpe disse SMV'er med at finde forretningspartnere og finansiering, især fra InvestEU, Horisont Europa og programmet for et digitalt Europa, lette deres indførelse af innovation, deres internationalisering og deres grønne og digitale omstilling, og hjælpe dem med at få adgang til digital ekspertise, miljø- og klimaekspertise og ekspertise inden for energi- og ressourceeffektivitet, med henblik på at gøre det lettere for dem at udforske mulighederne på det indre marked og i tredjelande, samtidig med at der undgås overlappende aktiviteter gennem tæt koordinering med medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet og tages hensyn til behovet for at sikre, at når EEN benyttes til at yde tjenester på vegne af andre EU-programmer, herunder rådgivnings- eller kapacitetsopbygningstjenester, finansieres disse tjenester af de pågældende andre EU-programmer

d) at håndtere markedshindringer og de administrative byrder og skabe et gunstigt erhvervsklima for at give SMV'er mulighed for at drage fordel af det indre marked

e) at lette virksomheders udvikling og vækst, herunder ved at fremme tekniske og digitale færdigheder og iværksætterfærdigheder, bæredygtig virksomhedsledelse og produkt- og procesudvikling for at fremme grøn og digital omstilling på tværs af industrielle økosystemer og i alle fremstillings- og servicesektorernes værdikæder

f) at støtte konkurrenceevnen og bæredygtigheden for så vidt angår virksomheder og hele sektorer i økonomien og støtte SMV'ers indførelse af kreativitet og alle former for innovation, styrkelsen af virksomheders sociale ansvar, indførelsen af nye forretningsmodeller og værdikædesamarbejde gennem strategisk forbindelse af økosystemer og klynger, herunder de fælles klyngeinitiativer

g) at fremme et iværksættervenligt erhvervsklima og iværksætterkultur, herunder via mentor- og mobilitetsordninger for at forbedre knowhow, færdigheder, teknologisk kapacitet og virksomhedsledelse samt ved at støtte nystartede virksomheder, forretningsmæssig bæredygtighed og vækstvirksomheder i særlige projekter, der er baseret på markedsdrevne muligheder, ved at lægge særlig vægt på potentielle nye iværksætteres samt medlemmer af underrepræsenterede gruppers særlige behov.

5. Der kan ydes finansiering til tiltag, der udgør aktiviteter, der er omhandlet i artikel 15 og 16 i forordning (EU) nr. 1025/2012, og som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra c), nr. i).

6. Der kan ydes finansiering til tiltag, der støtter aktiviteter, som sigter mod at udvikle, anvende, vurdere og overvåge internationale standarder inden for regnskabsaflæggelse og ikkefinansiel rapportering og for revision og at føre tilsyn med fastsættelse af standarder, og som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. ii).

7. Der kan navnlig ydes finansiering til følgende tiltag, der gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i):

   a) at forbedre forbrugeres bevidsthed, digitale kunnen og livslange uddannelse vedrørende deres rettigheder, herunder vedrørende spørgsmål, som den teknologiske udvikling og digitaliseringen giver anledning til, herunder imødekommelse af sårbare forbrugeres særlige behov

   b) at lette forbrugeres og erhvervsdrivendes adgang til udenretslig tvistbilæggelse og onlinetvistbilæggelse af god kvalitet samt til oplysninger om mulighederne for genoprettelse

   c) at støtte kompetente myndigheders strengere håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesret, herunder i situationer, hvor erhvervsdrivende er etableret i tredjelande, navnlig via effektivt samarbejde og fælles tiltag

   d) at fremme bæredygtigt forbrug, navnlig ved at øge forbrugerbevidstheden om produkters miljøpræstation såsom deres holdbarhed og miljødesignegenskaber samt at fremme anvendelsen af forbrugerrettigheder og genopretningsmuligheder i forbindelse med vildledende praksis.

8. Der kan ydes finansiering til de tiltag, der er fastsat i bilag I, og som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e).

9. Der kan ydes finansiering til de tiltag, der er fastsat i bilag II, og som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f).

Artikel 9

Støtteberettigede enheder

1. Kriterierne for støtteberettigelse i denne artikels stk. 2-7 finder anvendelse i tillæg til kriterierne i finansforordningens artikel 197.

2. Med forbehold af betingelserne for støtteberettigelse i stk. 3-7 er følgende enheder støtteberettigede i henhold til programmet:

   a) retlige enheder, der er etableret i et af følgende:

      i) en medlemsstat eller et oversøisk land eller territorium, som hører under denne, eller

      ii) tredjelande, der er associeret med programmet i overensstemmelse med artikel 5

   b) retlige enheder, der er oprettet i henhold til EU-retten, eller internationale organisationer

c) undtagelsesvist retlige enheder, der er etableret i et tredjeland, som ikke er associeret med programmet, forudsat at disse retlige enheders deltagelse i tiltaget falder under programmets mål, og at aktiviteterne uden for Unionen bidrager til effektiviteten af de interventioner, der gennemføres på de medlemsstatsområder, hvor traktaterne finder anvendelse.

3. Retlige enheder, der er etableret i et tredjeland, som ikke er associeret med programmet, kan deltage i følgende tiltag:

a) tiltag, der gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b)

b) tiltag, der støtter forbrugerbeskyttelse og gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i).

Enheder, der deltager i de tiltag, der er omhandlet i første afsnit, er ikke berettiget til at modtage finansielle bidrag fra Unionen, medmindre deres deltagelse er en afgørende betingelse for programmet, navnlig hvad angår forbedring af konkurrenceevne og adgang til markederne for EU-virksomheder, eller hvad angår beskyttelse af forbrugere, der er bosiddende i Unionen. Denne undtagelse gælder ikke for profitsøgende enheder.

4. For så vidt angår tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra c), nr. i), er de enheder, der er omhandlet i artikel 15 og 16 i forordning (EU) nr. 1025/2012, støtteberettigede.

5. Hver medlemsstat og hvert tredjeland, der er medlem af EØS, udpeger i henhold til en gennemsigtig procedure en enhed som værende støtteberettiget for tiltag, der støtter forbrugerbeskyttelse ved at gennemføre det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i), og som vedrører Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre. Denne enhed kan være:

   a) et almennyttigt organ

   b) et offentligt organ.

6. Tredjelande er støtteberettigede med hensyn til følgende tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e):

   a) beskyttelsesforanstaltninger, der træffes i tilfælde af en direkte trussel mod Unionens sundhedsstatussen som følge af forekomst af eller udviklingen i en af de i bilag III opførte dyresygdomme og zoonoser eller en af de planteskadegørere, der er opført i det i artikel 16 omhandlede arbejdsprogram, på et tredjelands eller en medlemsstats område

   b) beskyttelsesforanstaltninger eller andre relevante aktiviteter til støtte for Unionens plantesundhedsstatus.

   Kommissionens tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på ændring af bilag III, hvor dette er nødvendigt for at tage hensyn til nye dyresygdomme og zoonoser, der ikke er omfattet af EU-retsakter, som er omhandlet i nævnte bilag.

Undtagen i tilfælde af dyresygdomme og planteskadegørere, der har en væsentlig indvirkning på Unionen, bør tredjelande, der ikke er associeret med programmet, i princippet selv finansiere deres egen deltagelse i de tiltag, der er omhandlet i første afsnit.

7. For så vidt angår tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f), er følgende retlige enheder støtteberettigede:

a) nationale statistiske kontorer og andre nationale myndigheder som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 223/2009

b) for så vidt angår tiltag, der støtter samarbejdsnetværk som omhandlet i artikel 15 i forordning (EF) nr. 223/2009, organer, der opererer på statistikområdet, og som ikke er de myndigheder, der er omhandlet i dette stykkes litra a)

c) almennyttige enheder, uafhængige af industrielle, kommercielle og forretningsmæssige interesser og ikke berørt af andre interessekonflikter og har som deres primære mål og aktiviteter at fremme og støtte gennemførelsen af adfærdskodeksen for europæiske statistikker, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 223/2009, eller gennemførelsen af nye metoder til udarbejdelse af europæiske statistikker med det formål at forbedre effektiviteten og kvaliteten på EU-plan.

Artikel 10

Udpegede støttemodtagere

1. Der kan ydes tilskud under programmet uden indkaldelse af forslag til følgende enheder:

a) for så vidt angår tiltag på området for akkreditering, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. i), det organ, der i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 er anerkendt til at gennemføre de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 32 i forordning (EF) nr. 765/2008

b) for så vidt angår tiltag på området for markedsovervågning, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii), medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 765/2008 og artikel 10 i forordning (EU) 2019/1020

c) for så vidt angår tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra c), nr. i), de enheder, der er omhandlet i artikel 15 og 16 i forordning (EU) nr. 1025/2012

d) for så vidt angår tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. ii), Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG), International Financial Reporting Standards Foundation og Public Interest Oversight Board (PIOB)

e) for så vidt angår tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i), og som vedrører repræsentation af forbrugerinteresser på EU-plan, Den Europæiske Forbrugerorganisation (BEUC) og Forbrugerorganisationernes Europæiske Standardiseringskontor (ANEC), forudsat at de ikke har interessekonflikter og de hver især gennem deres medlemmer repræsenterer EU-forbrugeres interesser i mindst to tredjedele af medlemsstaterne

f) for så vidt angår tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. ii), Finance Watch og Better Finance, på følgende betingelser, som skal vurderes en gang om året:

   i) enhederne vedbliver med at være ikkestatslige, almennyttige og uafhængige af industrielle, kommercielle eller erhvervsmæssige interesser

   ii) de har ingen interessekonflikter og repræsenterer gennem deres medlemmer EU-forbrugeres og andre slutbrugeres interesser på området finansielle tjenesteydelser

g) for så vidt angår tiltag, der gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra e):

i) medlemsstaterne kompetente myndigheder og deres tilknyttede enheder, de EU-referencelaboratorier, der er omhandlet i artikel 92 i forordning (EU) 2017/625, de EU-referencecentre, der er omhandlet i artikel 95 og 97 i forordning (EU) 2017/625 og i artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012[1], og de relevante internationale organisationer samt de nationale referencelaboratorier for plantesundhed og de nationale referencelaboratorier for dyresundhed, uden at det berører medlemsstaternes forpligtelse til at sørge for tilstrækkelige finansielle ressourcer til disse nationale referencelaboratorier i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/625 og på betingelse af, at de tiltag, der støtter de pågældende nationale referencelaboratoriers udførelse af den offentlige kontrol og andre officielle aktiviteter som omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) 2017/625, åbenlyst ses at udgøre en EU-merværdi, og at der er tilstrækkelig finansiering til rådighed i programmet til at støtte nævnte tiltag

ii) for så vidt angår de tiltag, der er omhandlet i denne forordnings artikel 9, stk. 6, litra a) og b), tredjelandes kompetente myndigheder

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016 om zootekniske og genealogiske betingelser for avl, handel med og indførsel til Unionen af racerene avlsdyr, hybridavlssvin og avlsmateriale herfra og om ændring af forordning (EU) nr. 652/2014, Rådets direktiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og ophævelse af visse retsakter på området for dyreavl ("dyreavlsforordning") (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 66).

h) for så vidt angår tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra f), de nationale statistiske kontorer og andre nationale myndigheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 223/2009.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 for at ændre nærværende artikels stk. 1, litra e), med hensyn til de enheder, der kan ydes tilskud til i henhold til programmet.

Artikel 11

Evaluering af forslaget og tildelingskriterier

1. Evalueringsudvalgenes arbejde baseres på de generelle principper for tilskud, der er fastsat i finansforordningens artikel 188, og navnlig på principperne om ligebehandling og gennemsigtighed samt princippet om ikkeforskelsbehandling.

2. Evalueringsudvalgene vurderer forslag på grundlag af tildelingskriterier såsom de foreslåede tiltags relevans i lyset af de tilstræbte mål, de foreslåede tiltags kvalitet, indvirkning, herunder den økonomiske, sociale og miljømæssige indvirkning, budget og omkostningseffektivitet.

Artikel 12

Samfinansieringsregler

1. For tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii), med henvisning til markedsovervågningsmyndigheder i medlemsstaterne og i de tredjelande, der er associeret med programmet, og med henvisning til EU-prøvningsfaciliteterne som omhandlet i artikel 21 i forordning (EU) 2019/1020, kan programmet uanset finansforordningens artikel 190 finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger ved et tiltag.

2. For tilskud til finansielle støttetiltag i forbindelse med det specifikke mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra b), kan programmet uanset finansforordningens artikel 190 finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger til finansiel støtte til tredjeparter og op til 90 % af de støtteberettigede omkostninger til de øvrige omkostningskategorier. For EEN-tiltag i forbindelse med det specifikke mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra b), kan programmet uanset finansforordningens artikel 190 finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger til yderligere koordinerings- og netværksomkostninger og op til 60 % af de støtteberettigede omkostninger til de øvrige omkostningskategorier. Endvidere fastsættes støtteberettigede indirekte omkostninger ved at anvende en fast takst på 25 % af de samlede direkte støtteberettigede omkostninger, eksklusive direkte støtteberettigede omkostninger til underentreprise, finansiel støtte til tredjeparter og eventuelle enhedsomkostninger eller faste beløb, som inkluderer indirekte omkostninger.

3. For tilskud, der ydes til PIOB, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. ii), begrænses det årlige bidrag for et givet år til et maksimumsbeløb, der er fastsat i det i artikel 16, stk. 1, omhandlede arbejdsprogram, hvis Den Internationale Revisorsammenslutnings (IFAC's) finansiering i det pågældende år overstiger mere end to tredjedele af den samlede årlige finansiering.

4. For tilskud, der ydes til ANEC i henhold til artikel 10, stk. 1, litra e), kan programmet finansiere op til 95 % af de støtteberettigede omkostninger.

5. For tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra e), kan programmet uanset finansforordningens artikel 190 finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger.

For så vidt angår de tiltag, der er omhandlet i bilag I, punkt 1 og 2, er den anvendte samfinansieringssats 50 % af de støtteberettigede omkostninger med følgende undtagelser:

a) Satsen er 75 % af de støtteberettigede omkostninger for så vidt angår

i) aktiviteter på tværs af grænserne, som gennemføres af to eller flere medlemsstater i fællesskab for at bekæmpe, forebygge eller udrydde planteskadegørere eller dyresygdomme

ii) medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger baseret på de seneste Eurostatdata er på under 90 % af EU-gennemsnittet.

b) Uanset finansforordningens artikel 190 er satsen 100 % af de støtteberettigede omkostninger, hvor de aktiviteter, hvortil der ydes EU-tilskud, vedrører forebyggelse og bekæmpelse af alvorlige menneske-, plante- og dyresundhedsrisici for Unionen, og:

   i) er udformet med henblik på at undgå personskader eller større økonomiske forstyrrelser i Unionen som helhed

   ii) udgør specifikke opgaver, der er absolut nødvendige for Unionen som helhed som fastsat af Kommissionen i det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, eller

   iii) gennemføres i tredjelande.

c) Hvor det er nødvendigt på grund af manglende midler, utilstrækkelig gennemførelse af programmet eller hasteforanstaltningen eller udfasning af samfinansieringen af tiltag til bekæmpelse af dyresygdomme eller planteskadegørere, er samfinansieringssatserne lavere.

Med henblik på dette stykke, andet afsnit, litra c), afspejler størrelsen af reduktionen i samfinansieringssatserne vigtigheden af begrundelsen for den lavere sats. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de lavere samfinansieringssatser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 6.

6. For tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra f), kan programmet finansiere op til 95 % af de støtteberettigede omkostninger ved tiltag, der støtter samarbejdsnetværk som omhandlet i artikel 15 i forordning (EF) nr. 223/2009.

Artikel 13

Støtteberettigede omkostninger i forbindelse med programmer og hasteforanstaltninger

1. I tillæg til de kriterier for støtteberettigede omkostninger, der er fastsat i finansforordningens artikel 186, gælder for de omkostninger, der afholdes af medlemsstaterne med henblik på at gennemføre hasteforanstaltninger omhandlet i bilag I, punkt 1.4.1 og 1.4.2, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra e), at de:

   a) skal være støtteberettigede før datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud i overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra b)

   b) skal være støtteberettigede fra den dato, hvor der er mistanke om forekomst af en dyresygdom eller om tilstedeværelse af en planteskadegører, forudsat at forekomsten eller tilstedeværelsen efterfølgende bekræftes.

Inden indgivelsen af ansøgningen om tilskud skal forekomsten af dyresygdommen anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 19 eller 20 og regler vedtaget på grundlag af artikel 23 i forordning (EU) 2016/429, eller tilstedeværelsen af EU-karantæneskadegøreren skal anmeldes i overensstemmelse med artikel 9, 10 eller 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031[1].

2. For så vidt angår tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra e), kan støtteberettigede omkostninger omhandlet i bilag I, punkt 2.2.1 og 2.2.2, hvad angår gennemførelsen af programmerne, være tilskudsberettigede, hvis de opfylder de kriterier, der er fastsat i finansforordningens artikel 186.

Artikel 14

Kumulativ og alternativ finansiering

1. Et tiltag, som har modtaget et bidrag fra et andet EU-program, kan også modtage et bidrag i henhold til programmet, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for det relevante EU-program gælder for det tilsvarende bidrag til tiltaget. Den kumulative finansiering må ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger ved tiltaget. Støtten fra de forskellige EU-programmer kan beregnes pro rata i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttevilkårene er fastsat.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

2. Tiltag, der tildeles et "Seal of Excellence"-mærke, kan modtage støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling eller Den Europæiske Socialfond Plus i overensstemmelse med artikel 73, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027, hvis de opfylder følgende kumulative betingelser:

   a) de er blevet vurderet som led i en indkaldelse af forslag i henhold til programmet

   b) de opfylder minimumskravene til kvalitet i den pågældende indkaldelse af forslag

   c) de kan ikke finansieres inden for rammerne af den pågældende indkaldelse af forslag på grund af budgetmæssige begrænsninger.

3. En operation kan modtage støtte fra et eller flere EU-programmer. Når dette sker, må udgifter, der er angivet i en betalingsanmodning, ikke angives i en betalingsanmodning for et andet program.

4. Det udgiftsbeløb, der angives i en betalingsanmodning, kan beregnes pro rata for hvert program i overensstemmelse med det dokument, hvori støttevilkårene er fastsat.

KAPITEL III
BLANDINGSOPERATIONER

Artikel 15

Blandingsoperationer

Blandingsoperationer vedtaget under programmet gennemføres i overensstemmelse med forordningen (EU) 2021/523 og finansforordningens afsnit X.

KAPITEL IV
GENNEMFØRELSE, OVERVÅGNING OG KONTROL

Artikel 16

Programmets gennemførelse

1. Programmet gennemføres ved hjælp af de arbejdsprogrammer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 110, stk. 2.

Arbejdsprogrammerne gennemfører de specifikke mål, der er fastlagt i artikel 3, og de støtteberettigede tiltag, der er fastlagt i artikel 8. Disse arbejdsprogrammer fastsætter udførligt:

a) det vejledende beløb, der er tildelt for det enkelte tiltag og, hvor det er relevant, det vejledende samlede beløb for alle tiltag samt en vejledende tidsplan for gennemførelsen

b) de væsentligste evalueringskriterier for tilskud i overensstemmelse med artikel 11, og maksimumssatsen for samfinansiering i overensstemmelse med artikel 12.

Hvor det er relevant, fastsættes det samlede beløb, der er afsat til blandingsoperationer, i arbejdsprogrammerne.

2. Arbejdsprogrammer, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), vedtages af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 5.

3. Arbejdsprogrammer, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i), vedtages af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 21, stk. 4.

4. Arbejdsprogrammer, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), ved tiltag som fastlagt i artikel 8, stk. 8, og bilag I, vedtages af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter senest den 30. april i året forud for gennemførelsen heraf, forudsat at budgetforslaget er vedtaget. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 6.

5. De tiltag, der er fastsat i bilag II til denne forordning, og som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra f), herunder initiativer vedrørende revision af prioriteter, gennemføres i henhold til artikel 13, 14 og 17 i forordning (EF) nr. 223/2009, herunder initiativer vedrørende revision af prioriteter, og gennem et tæt og koordineret samarbejde indenfor det europæiske statistiske system.

Artikel 17

Overvågning og rapportering

1. Indikatorer til rapportering om programmets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3, stk. 2, fastlagte specifikke mål er fastsat i bilag IV.

2. Når Kommissionen rapporterer om fremskridtet med gennemførelsen af det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), fremlægger den relevante situationsbestemte indikatorer, der er udvalgt fra SMV-præstationsmålingen, fra faktabladene om "Small Business Act" og fra enhver anden relevant kilde sammen med indikatorerne omhandlet i stk. 1.

3. For at sikre en effektiv vurdering af programmets fremskridt hen imod opnåelsen af dets mål tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 for om nødvendigt at ændre bilag IV med hensyn til indikatorerne samt for at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme.

4. Præstationsrapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt.

Til dette formål pålægges modtagere af EU-finansiering og, hvor det er hensigtsmæssigt, medlemsstaterne forholdsmæssige rapporteringskrav.

Artikel 18

Evaluering

1. Evalueringer gennemføres i så god tid, at de kan anvendes i beslutningsprocessen.

2. Den foreløbige evaluering af programmet foretages senest fire år efter begyndelsen af programmets gennemførelse. Kommissionen udarbejder en foreløbig evalueringsrapport for at vurdere programmets præstation, herunder aspekter såsom effektivitet, produktivitet, kohærens, relevans, synergier i programmet og EU-merværdi.

3. I forbindelse med tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. ii), udarbejder Kommissionen en årlig rapport om International Financial Reporting Standards Foundations aktiviteter med hensyn til udviklingen af internationale regnskabsstandarder, samt generelt om PIOB's og EFRAG's aktiviteter. Kommissionen sender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Ved afslutningen af programmets gennemførelse og i alle tilfælde fire år efter afslutningen af den i artikel 1 nævnte periode, udarbejder Kommissionen en endelig evalueringsrapport for at vurdere programmets præstation, herunder aspekter såsom effektivitet, produktivitet, kohærens, relevans, synergier i programmet og EU-merværdi.

5. Kommissionen forelægger den foreløbige evalueringsrapport og den endelige evalueringsrapport sammen med sine konklusioner og anbefalinger for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og gør dem offentligt tilgængelige. Hvor det er relevant, ledsages rapporterne af forslag til opfølgende tiltag.

6. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 223/2009 hører Kommissionen Udvalget for det Europæiske Statistiske System om de dele af den foreløbige evalueringsrapport og den endelige evalueringsrapport, der vedrører tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra f), inden deres vedtagelse og forelæggelse for Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen hører Det Europæiske Rådgivende Statistiske Udvalg om den del af den endelige evalueringsrapport, der vedrører tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra f), inden dens vedtagelse og forelæggelse for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 19

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

Hvor et tredjeland deltager i programmet i kraft af en afgørelse, der er vedtaget i henhold til en international aftale eller på grundlag af ethvert andet retligt instrument, skal tredjelandet give den ansvarlige anvisningsberettigede, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF, skal sådanne rettigheder omfatte retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

Artikel 20

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 6, andet afsnit, artikel 10, stk. 2, og artikel 17, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 1. januar 2021. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9, stk. 6, andet afsnit, artikel 10, stk. 2, og artikel 17, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 6, andet afsnit, artikel 10, stk. 2, og artikel 17, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. For så vidt angår gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 16, stk. 2, og som vedrører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra b), bistås Kommissionen af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. For så vidt angår gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 16, stk. 3, og som vedrører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i), bistås Kommissionen af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. For så vidt angår gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 12, stk. 5, og artikel 16, stk. 4, og som vedrører det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra e), bistås Kommissionen af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

5. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

6. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom, inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

KAPITEL V
OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Information, kommunikation og offentliggørelse

1. Modtagere af EU-finansiering skal anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.

2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag på en brugervenlig måde for at øge forbrugernes, borgernes, virksomhedernes, især SMV'ers, og de offentlige forvaltningers kendskab til de finansielle midler, som tilvejebringes gennem programmet, og til tiltag og resultater i henhold hertil.

3. De finansielle midler, der er tildelt programmet, skal også bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 3.

4. Kommissionen (Eurostat) gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende gennemførelsen af det specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra f), herunder tiltag og resultater, som vedrører udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker i overensstemmelse med de statistiske principper, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 223/2009.

Artikel 23

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014 og (EU) nr. 652/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

Artikel 24

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller ændringen af tiltag, der er iværksat i henhold til forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014, (EU) nr. 258/2014, (EU) nr. 652/2014 og (EU) 2017/826, som fortsat finder anvendelse på disse tiltag, indtil de afsluttes.

2. Programmets finansieringsramme kan også dække udgifterne til den tekniske og administrative bistand, som er påkrævet for at sikre overgangen mellem programmet og de foranstaltninger, der er vedtaget under de foregående programmer i henhold til de retsakter, der er anført i stk. 1.

3. Om nødvendigt kan der opføres bevillinger på budgettet ud over 2027 til dækning af de udgifter, som fremgår af artikel 4, stk. 3, for at muliggøre forvaltning af tiltag, som ikke er afsluttet senest den 31. december 2027.

4. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), kan omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, for så vidt angår tiltag, der allerede er begyndt, anses som støtteberettigede, hvor det er nødvendigt for at sikre kontinuitet i en begrænset periode.

   Uanset finansforordnings artikel 193, stk. 4, er omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, støtteberettigede i tilfælde af driftstilskud, hvis det er nødvendigt for at sikre kontinuitet i perioden fra den 1. januar 2021 og indtil denne forordnings ikrafttræden.

5. Fristerne i artikel 16, stk. 4, og i punkt 2.1 i bilag I finder ikke anvendelse på programmer, der dækker årene 2021 og 2022.

Artikel 25

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den …

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG I

STØTTEBERETTIGEDE TILTAG, SOM GENNEMFØRER DET SPECIFIKKE MÅL, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 2, LITRA E), VEDRØRENDE PLANTE-, DYRE-, FØDEVARE- OG FODEROMRÅDERNE

Der kan ydes finansiering til følgende tiltag, som gennemfører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e):

1. Gennemførelse af veterinære og plantesundhedsmæssige hasteforanstaltninger

1.1. Veterinære og plantesundhedsmæssige hasteforanstaltninger, der skal træffes som følge af den officielt bekræftede forekomst af en af de dyresygdomme eller zoonoser, der er anført i bilag III, eller den officielt bekræftede forekomst af planteskadegørere, eller hvis der er en direkte trussel mod menneskers, dyrs eller planters sundhedsstatus i Unionen.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger skal straks gennemføres, og deres anvendelse skal overholde de gældende bestemmelser i den relevante EU-ret.

1.2. For så vidt angår plantesundhedskriser, følgende foranstaltninger truffet af medlemsstater mod et udbrud af skadegørere i et bestemt område:

a) foranstaltninger til udryddelse og forebyggelse af en EU-karantæneskadegører truffet af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2016/2031 eller i henhold til EU-foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 28, stk. 1 eller stk. 3

b) foranstaltninger til udryddelse og forebyggelse truffet af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 29, stk. 1, eller artikel 30, stk. 4, i forordning (EU) 2016/2031, vedrørende en skadegører, der ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, men som kan betegnes som en EU-karantæneskadegører i overensstemmelse med de kriterier, der er omhandlet i nævnte forordning

c) yderligere beskyttelsesforanstaltninger truffet mod spredning af en skadegører, mod hvilken der er vedtaget EU-foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, og artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, bortset fra udryddelses- og forebyggelsesforanstaltninger omhandlet i litra a) og b) i dette punkt, hvor disse foranstaltninger er afgørende for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af denne skadegører.

1.3. Der kan også ydes EU-finansiering til følgende foranstaltninger:

1.3.1. Beskyttelses- eller forebyggelsesforanstaltninger truffet i tilfælde af en direkte trussel mod Unionens sundhedsstatus som følge af forekomst af eller udviklingen i en af de dyresygdomme eller zoonoser, der er opført i bilag III, på et tredjelands, en medlemsstats eller et oversøisk land eller territoriums område samt beskyttelsesforanstaltninger, eller andre relevante aktiviteter, truffet til støtte for Unionens plantesundhedsstatus.

1.3.2. Foranstaltninger, der er omhandlet i dette bilag, og som gennemføres af to eller flere medlemsstater, der arbejder tæt sammen om at bekæmpe et udbrud af dyresygdomme eller planteskadegørere.

1.3.3. Oprettelsen af lagre af biologiske produkter til bekæmpelse af de dyresygdomme og zoonoser, der er opført i bilag III, hvor Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat finder, at oprettelsen af sådanne lagre er nødvendig i den pågældende medlemsstat.

1.3.4. Oprettelsen af lagre af biologiske produkter eller indkøb af vaccinedoser, hvis forekomst af eller udviklingen i en af de dyresygdomme eller zoonoser, der er opført i bilag III, i et tredjeland eller en medlemsstat kunne udgøre en trussel mod Unionen.

1.3.5. Intensiveret kontrol og overvågning inden for Unionen og efter behov ved dets ydre grænser i tilfælde af et formodet udbrud af en dyresygdom eller fremkomsten af planteskadegørere.

1.3.6. Foranstaltninger til overvågning af fremkomsten af kendte samt nye, tidligere ukendte dyresygdomme og planteskadegørere.

1.4. Støtteberettigede omkostninger

1.4.1. Veterinære hasteforanstaltninger

Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne ved gennemførelse af veterinære hasteforanstaltninger, kan være berettigede til finansiering:

a) udgifter til godtgørelse til ejerne for værdien af dyr, som de har fået slagtet eller aflivet, begrænset til den markedsværdi, som sådanne dyr ville have haft, hvis ikke de var blevet ramt af sygdommen

b) udgifter til slagtning eller aflivning af dyr og dermed forbundne transportomkostninger

c) udgifter til godtgørelse til ejerne for værdien af animalske produkter, som de har fået destrueret, begrænset til disse produkters markedsværdi, umiddelbart inden enhver mistanke om sygdom opstod eller blev bekræftet

d) udgifter til rengøring af, eliminering af insekter fra og desinfektion af bedrifter og udstyr, baseret på patogenets epidemiologi og egenskaber

e) udgifter til transport og destruktion af kontamineret foder og, hvis det ikke kan desinficeres, kontamineret udstyr

f) udgifter til indkøb, opbevaring, administration eller distribution af vacciner og madding såvel som udgifter til selve dyrkningen, hvis Kommissionen har fastsat eller godkendt sådanne tiltag

g) udgifter til transport og bortskafning af kadavere

h) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifter til serologiske og virologiske test med henblik på overvågning og prøver forud for flytning i restriktionszoner og andre nødvendige udgifter til udryddelse af sygdommen.

1.4.2. Plantesundhedsmæssige hasteforanstaltninger

Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af hasteforanstaltninger på plantesundhedsområdet, kan være berettigede til tilskud:

a) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i foranstaltningerne, samt udgifter til leje af udstyr, til hjælpematerialer og til andre nødvendige materialer, til behandlingsmidler, til prøveudtagning og til laboratorietest

b) udgifter til tjenesteydelseskontrakter med tredjeparter om udførelse af dele af foranstaltningerne

c) udgifter til godtgørelse til de berørte erhvervsdrivende eller ejere for behandling, destruktion og efterfølgende fjernelse af planter, af planteprodukter og af andre genstande samt for rengøring og desinfektion af lokaler, arealer, vand, jord, vækstmedier, anlæg, maskiner og udstyr

d) udgifter til godtgørelse til de berørte ejere for værdien af de destruerede planter, planteprodukter eller andre genstande, der er omfattet af foranstaltningerne omhandlet i artikel 17, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 1, og artikel 30, stk. 1, i forordning 2016/2031, begrænset til den markedsværdi, som sådanne planter, planteprodukter og andre genstande ville have haft, hvis ikke de var berørt af disse foranstaltninger; en eventuel restværdi fratrækkes godtgørelsen; og

e) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifterne afholdt til gennemførelse af andre nødvendige foranstaltninger end de i litra a)-d) omhandlede.

Den godtgørelse til erhvervsdrivende eller ejere, der er omhandlet i litra c), er kun støtteberettiget, hvis foranstaltningerne er blevet udført under tilsyn af den kompetente myndighed.

2. Gennemførelse af årlige og flerårige nationale veterinære og plantesundhedsmæssige programmer.

2.1. Årlige og flerårige nationale veterinære og plantesundhedsmæssige programmer til udryddelse, bekæmpelse og overvågning af de dyresygdomme og zoonoser, der er opført i bilag III, og af planteskadegørere skal gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante EU-ret.

Betingelserne for de tiltag, der er berettiget til finansiering, fastsættes i det i artikel 16 omhandlede arbejdsprogram.

Nationale programmer skal forelægges for Kommissionen senest den 31. maj i det år, der går forud for den planlagte gennemførelsesperiode.

Kommissionen meddeler medlemsstaterne senest den 30. november hvert år:

a) listen over de nationale programmer, der er teknisk godkendt og foreslået til samfinansiering

b) det foreløbige beløb, der er afsat til hvert program

c) det foreløbige maksimale niveau for Unionens finansielle bidrag til hvert program og

d) eventuelle foreløbige betingelser, som Unionens finansielle bidrag kan være underlagt.

Kommissionen godkender de nationale programmer og den tilhørende finansiering senest den 31. januar hvert år ved hjælp af en tilskudsaftale vedrørende de gennemførte foranstaltninger og de afholdte udgifter.

Efter støttemodtagernes forelæggelse af det foreløbige regnskab senest den 31. august i gennemførelsesåret kan Kommissionen om nødvendigt ændre tilskudsaftalerne for hele støtteberettigelsesperioden.

2.2. Støtteberettigede omkostninger

2.2.1. Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de nationale veterinærprogrammer, kan være berettigede til EU-samfinansiering:

a) udgifter til udtagning af prøver fra dyr

b) udgifter til test, forudsat at de er begrænset til:

i) udgifter til testkit, reagenser og hjælpematerialer, som er identificerbare og anvendes specifikt til udførelse af de pågældende test

ii) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i udførelsen af testene

c) udgifter til godtgørelse til ejerne for værdien af dyr, som de har fået slagtet eller aflivet, begrænset til den markedsværdi, som sådanne dyr ville have haft, hvis ikke de var blevet ramt af sygdommen

d) udgifter til slagtning eller aflivning af dyrene

e) udgifter til godtgørelse til ejerne for værdien af animalske produkter, som de har fået destrueret, begrænset til disse produkters markedsværdi, umiddelbart inden enhver mistanke om sygdom opstod eller blev bekræftet

f) udgifter til indkøb, opbevaring, dyrkning, administration eller distribution af vaccinedoser eller vaccine og madding, der anvendes i programmerne

g) udgifter til rengøring og desinfektion af, samt eliminering af insekter fra, bedrifter og udstyr på grundlag af patogenets epidemiologi og egenskaber og

h) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifter afholdt til gennemførelse af andre nødvendige foranstaltninger end de i litra a)-g) omhandlede.

Med henblik på litra c) fratrækkes en eventuel restværdi af dyrene i godtgørelsen.

Med henblik på litra d) fratrækkes restværdien af varmebehandlede ikkerugede æg i godtgørelsen.

2.2.2. Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de nationale plantesundhedsprogrammer, kan være berettigede til EU-samfinansiering:

a) udgifter til prøveudtagning

b) udgifter til visuelle kontroller

c) udgifter til test, forudsat at de er begrænset til:

i) udgifterne til testkit, reagenser og hjælpematerialer, som er identificerbare og anvendes specifikt til udførelse af de pågældende test

ii) udgifterne til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i udførelsen af testene

d) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i foranstaltningerne, samt udgifter til leje af udstyr, til hjælpematerialer og til andre nødvendige materialer, til behandlingsmidler, til prøveudtagning og til laboratorietest

e) udgifter til tjenesteydelseskontrakter med tredjeparter om udførelse af dele af foranstaltningerne

f) udgifter til godtgørelse til de berørte erhvervsdrivende eller ejere for behandling, destruktion og efterfølgende fjernelse af planter, af planteprodukter og af andre genstande samt for rengøring og desinfektion af lokaler, arealer, vand, jord, vækstmedier, anlæg, maskiner og udstyr

g) udgifter til godtgørelse til de berørte ejere for værdien af de destruerede planter, planteprodukter eller andre genstande, der er omfattet af artikel 17, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 1, og artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, begrænset til den markedsværdi, som sådanne planter, planteprodukter og andre genstande ville have haft, hvis ikke de var berørt af disse foranstaltninger; en eventuel restværdi fratrækkes godtgørelsen; og

h) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifter afholdt til gennemførelse af andre nødvendige foranstaltninger end de i litra a)-g) omhandlede.

Den godtgørelse til erhvervsdrivende og ejere, der er omhandlet i litra f), er kun støtteberettiget, hvis foranstaltningerne er blevet udført under tilsyn af den kompetente myndighed.

2.3. Hvis forekomst af eller udviklingen i en af de i bilag III opførte dyresygdomme eller zoonoser kan udgøre en trussel mod Unionens sundhedsstatus, kan medlemsstaterne for at beskytte Unionen mod indslæbning af en af disse sygdomme eller zoonoser, eller hvis beskyttelsesforanstaltninger til støtte for Unionens plantesundhedsstatus er påkrævede, i deres nationale programmer fastlægge foranstaltninger, der skal gennemføres på tredjelandes områder i samarbejde med myndighederne i disse lande. Alternativt kan der under de samme omstændigheder og med det samme mål ydes EU-finansiering direkte til tredjelandes kompetente myndigheder.

2.4. For så vidt angår plantesundhedsprogrammer kan der ydes EU-finansiering til medlemsstaterne med henblik på følgende foranstaltninger:

a) undersøgelser i specifikke perioder, hvor de som minimum kontrollerer forekomsten af:

– EU-karantæneskadegørere og tegn eller symptomer på skadegørere, der er omfattet af foranstaltningerne omhandlet i artikel 29 i forordning (EU) 2016/2031, eller af foranstaltninger vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 30, stk. 1, i henhold til nævnte forordnings artikel 22, stk. 1, eller, hvor det er relevant, i henhold til artikel 47-77 i forordning (EU) 2017/625

– prioriterede skadegørere i henhold til artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031

b) undersøgelser i specifikke perioder, hvor de som minimum kontrollerer forekomsten af skadegørere, bortset fra skadegørere omhandlet i litra a), som kan udgøre en ny risiko for Unionen, og hvis indtrængen eller spredning kan have betydelig indvirkning på Unionens område

c) foranstaltninger til udryddelse og forebyggelse af en EU-karantæneskadegører truffet af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2016/2031 eller i henhold til EU-foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 28, stk. 1 eller 3

d) foranstaltninger til udryddelse og forebyggelse truffet af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 29, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, vedrørende en skadegører, der ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, som kan betegnes som en EU-karantæneskadegører i overensstemmelse med de kriterier, der er omhandlet i nævnte forordning

e) yderligere beskyttelsesforanstaltninger truffet mod spredning af en skadegører, mod hvilken der er vedtaget EU-foranstaltninger i henhold til artikel 28, stk. 1, og artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, bortset fra udryddelses- og forebyggelsesforanstaltninger omhandlet i litra c) og d) i dette punkt og inddæmningsforanstaltninger omhandlet i litra f) i dette punkt, hvis disse foranstaltninger er afgørende for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af denne skadegører

f) foranstaltninger til inddæmning af en skadegører, mod hvilken der er truffet EU-inddæmningsforanstaltninger i henhold til artikel 28, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 eller nævnte forordnings artikel 30, stk. 3, i et angrebet område, hvor den pågældende skadegører ikke kan udryddes, hvis disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af denne skadegører.

Det i artikel 16, stk. 4, omhandlede arbejdsprogram fastlægger listen over planteskadegørere, der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

3. Gennemførelse af plantesundhedsprogrammer for bekæmpelse af skadegørere i regionerne i Unionens yderste periferi, jf. artikel 355, stk. 1, i TEUF, som er udelukket fra det territoriale anvendelsesområde for forordning (EU) 2016/2031, i overensstemmelse med målene fastlagt i artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013[1]. Disse programmer skal vedrøre aktiviteter, der er nødvendige for at sikre korrekt gennemførelse i de pågældende regioner af de regler om bekæmpelse af skadegørere, der er i kraft dér, hvad enten der er tale om EU-regler eller nationale regler.

4. Aktiviteter til støtte for forbedring af dyrevelfærd, herunder foranstaltninger til at sikre overholdelse af dyrevelfærdsstandarder og sporbarhed, herunder i forbindelse med transport af dyr.

5. Støtte til EU-referencelaboratorier omhandlet i artikel 92 i forordning (EU) 2017/625, og EU-referencecentre omhandlet i artikel 95 og 97 i forordning (EU) 2017/625 og i artikel 29 i forordning (EU) 2016/1012.

6. I en periode på op til tre år efter udpegelsen af EU-referencelaboratoriet i det pågældende område, hvor det er relevant og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, opnåelse af akkreditering vedrørende test- og diagnostikmetoder på nationale referencelaboratorier for plantesundhed og nationale referencelaboratorier for dyresundhed.

7. Gennemførelse af koordinerede kontrolprogrammer og organisering af indsamling af oplysninger og data omhandlet i artikel 112 i forordning (EU) 2017/625.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

8. Aktiviteter til forebyggelse af fødevarespild og bekæmpelse af fødevaresvig.

9. Aktiviteter, der støtter bæredygtig fødevareproduktion og bæredygtigt forbrug, herunder korte forsyningskæder.

10. Udvikling af databaser og IT-informationsstyringssystemer, der er nødvendige for effektiv og virkningsfuld gennemførelse af lovgivningen vedrørende det i artikel 3, stk. 2, litra e), omhandlede specifikke mål, og som har en dokumenteret merværdi for Unionen som helhed; samt gennemførelse af nye teknologier for at forbedre produkters sporbarhed.

11. Uddannelse af det personale hos de kompetente myndigheder, der er ansvarligt for den offentlige kontrol, og andre parter, som er involveret i forvaltning eller forebyggelse af dyresygedomme eller planteskadegørere som omhandlet i artikel 130 i forordning (EU) 2017/625.

12. Betaling af rejse-, opholds- og forplejningsudgifter afholdt af medlemsstaternes eksperter, som følge af, at Kommissionen udpeger dem til at bistå dennes eksperter, jf. artikel 116, stk. 4, og artikel 120, stk. 4, i forordning (EU) 2017/625.

13. Udførelse af teknisk og videnskabeligt arbejde, der er nødvendigt for at sikre en korrekt gennemførelse af lovgivningen på det område, der vedrører det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), og tilpasning af denne lovgivning til den videnskabelige, teknologiske og samfundsmæssige udvikling, herunder undersøgelser og koordineringsaktiviteter, der er nødvendige for at forebygge fremkomsten af nye planteskadegørere og dyresygdomme.

14. Aktiviteter gennemført af medlemsstaterne eller internationale organisationer med henblik på at opfylde det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), til støtte for udvikling og gennemførelse af reglerne vedrørende dette mål.

15. Udførelse af projekter organiseret af en eller flere medlemsstater med henblik på, ved hjælp af innovative teknikker og protokoller, at forbedre den effektive gennemførelse af det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e).

16. Gennemførelse af Unionens og medlemsstaternes oplysnings- og bevidstgørelsesinitiativer med det formål at sikre forbedret, bæredygtig fødevareproduktion og forbedret, bæredygtigt fødevareforbrug, der overholder de gældende regler, herunder forebyggelse af fødevarespild, der bidrager til den cirkulære økonomi, og aktiviteter til forebyggelse af fødevaresvig, såvel som andre initiativer, der bidrager til et højt sundhedsniveau for planter og dyr samt fødevare- og fodersikkerhed, som led i gennemførelsen af reglerne for så vidt angår det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e).

17. Gennemførelse af foranstaltninger til at beskytte menneskers, dyrs og planters sundhed og dyrevelfærd, med hensyn til dyr, animalske produkter, planter, planteprodukter og andre relevante produkter, der ankommer fra tredjelande til Unionens grænse.

BILAG II

STØTTEBERETTIGEDE TILTAG, SOM GENNEMFØRER DET SPECIFIKKE MÅL, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 2, LITRA F), OM EUROPÆISKE STATISTIKKER

Gennemførelsen af Unionens politikker kræver sammenlignelige og pålidelige statistiske oplysninger af høj kvalitet om den økonomiske, sociale, territoriale og miljømæssige situation i Unionen. Desuden gør europæiske statistikker det muligt for europæiske borgere at forstå og deltage i den demokratiske proces og debatten om Unionens tilstand nu og i fremtiden.

Sammen med forordning (EF) nr. 223/2009 og navnlig med henvisning til de statistiske kontorers faglige uafhængighed og de øvrige statistiske principper fastlagt i nævnte forordnings artikel 2, har programmet til hensigt at udstikke den overordnede ramme for udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker for 2021-2027. Europæiske statistikker skal udvikles, udarbejdes og formidles inden for denne ramme og i overensstemmelse med principperne i adfærdskodeksen for europæiske statistikker. Denne ramme bør overholde de kvalitetskriterier, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 223/2009 gennem et nært og koordineret samarbejde inden for det europæiske statistiske system (ESS).

Europæiske statistikker, der udvikles, udarbejdes og formidles inden for denne ramme, vil bidrage til gennemførelsen af Unionens politikker som fastlagt i TEUF og yderligere afspejlet i Kommissionens strategiske prioriteter.

Via programmet vil ESS sigte mod at opretholde og forbedre sit kvalitetsniveau på statistikområdet. Ligeledes vil de årlige arbejdsprogrammer sigte mod at opnå det bedst mulige output under hensyntagen til de ressourcer, der er til rådighed på regionalt og nationalt plan og på EU-plan.

Fortsat forskning og innovation anses som centrale faktorer for at modernisere europæiske statistikker og forbedre kvaliteten af europæiske statistikker. Investering via det flerårige arbejdsprogram bør derfor fokusere på udviklingen af nye metoder og metodologier samt udforskning af nye datakilder til udarbejdelse af statistikker.

Ved gennemførelsen af det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f), gennemføres følgende tiltag:

Den Økonomiske og Monetære Union, globalisering og handel

1) tilvejebringelse af statistikker af høj kvalitet, der understøtter proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og, hvor det er gennemførligt, genopretnings- og resiliensfaciliteten og instrumentet for teknisk støtte, og som understøtter Unionens årlige cyklus for økonomisk overvågning og vejledning

2) tilvejebringelse og, hvor det er nødvendigt, forbedring af de europæiske økonomiske hovedindikatorer

3) tilvejebringelse af statistikker og metodologisk vejledning om den statistiske behandling af investerings- og budgetinstrumenterne til støtte for økonomisk konvergens, finansiel stabilitet og skabelse af arbejdspladser

4) tilvejebringelse af statistikker som grundlag for beregning af egne indtægter og vederlag og pensioner for Unionens personale

5) bedre måling af handel med varer og med tjenesteydelser, udenlandske direkte investeringer, globale værdikæder og globaliseringens indvirkning på Unionens økonomier.

Det indre marked, innovation og digital omstilling

1) tilvejebringelse af pålidelige statistikker af høj kvalitet for det indre marked og centrale områder inden for innovation og forskning

2) tilvejebringelse af flere og mere aktuelle statistikker om kollaborativ økonomi og digitaliseringens indvirkning på EU-virksomheder og unionsborgere

3) tilvejebringelse af statistikker til støtte for den europæiske forsvarspolitik, med forbehold af gennemførlighedsundersøgelser og under behørig hensyntagen til statistiske datas følsomhed.

Europas sociale dimension

1) tilvejebringelse af aktuelle og pålidelige statistikker af høj kvalitet til støtte for den europæiske søjle for sociale rettigheder og Unionens politik for færdigheder, herunder statistikker om arbejdsmarkedet, beskæftigelse, uddannelse, indkomst, levevilkår, fattigdom, ulighed, social beskyttelse, kønsbaseret vold, sort arbejde og satellitregnskaber for færdigheder.

   Hvor det er nødvendigt at udvikle nye statistikker, skal tilgængeligheden af data og gennemførligheden af at udarbejde statistikker om satellitregnskaber for færdigheder og om sort arbejde undersøges yderligere inden for ESS

2) tilvejebringelse af statistikker vedrørende De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap

3) forbedring af statistikker om migration, navnlig om migranters situation og integration og asylansøgeres uddannelsesbehov og kvalifikationsniveauer

4) udvikling af moderniserede folke- og boligtællingsprogrammer og befolkningsstatistikker for tiden efter 2021

5) tilvejebringelse og regelmæssig ajourføring af fremskrivninger og opdelinger af Unionens befolkning.

Bæredygtig udvikling, naturressourcer og miljø

1) overvågning af fremskridtene hen imod verdensmålene for bæredygtig udvikling

2) tilvejebringelse af statistikker af høj kvalitet, der understøtter den europæiske grønne pagt, herunder videreudvikling af statistikker til støtte for energistrategien, den cirkulære økonomi, klimarelaterede statistikker og plaststrategien.

Hvor udvikling af nye statistikker og indikatorer for de emner, der er nævnt i ovenstående led, er nødvendig, undersøges tilgængeligheden af data og gennemførligheden af at udarbejde statistikker og indikatorer yderligere inden for rammerne af ESS

3) tilvejebringelse af centrale miljøstatistikker og -indikatorer, herunder vedrørende affald, vand, biodiversitet, skove, arealanvendelse og arealdække samt miljøøkonomiske regnskaber

4) tilvejebringelse af statistikker om godstransport og personbefordring til støtte for Unionens politikker

5) udarbejdelse af yderligere indikatorer til overvågning af intermodalitet og skift til mere miljøvenlige transportformer

6) tilvejebringelse af aktuelle og relevante data til brug for den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og politikker vedrørende miljø, fødevaresikkerhed og dyrevelfærd.

Økonomisk, social og territorial samhørighed

1) tilvejebringelse af aktuelle og omfattende statistiske indikatorer vedrørende regioner, herunder regionerne i Unionens yderste periferi, byer og landområder med henblik på at overvåge og evaluere effektiviteten af politikker for territorial udvikling og evaluere de territoriale konsekvenser af sektorpolitikker

2) stigende anvendelse af geospatiale data og systematisk integrering og mainstreaming af geospatial informationsstyring i statistisk produktion

3) undersøgelse inden for rammerne af ESS af gennemførligheden af at tilvejebringe og derefter støtte udviklingen af:

   a) indikatorer for bekæmpelse af hvidvask af penge

   b) indikatorer for bekæmpelse af terrorfinansiering

   c) statistikker om politi og sikkerhed.

Bedre kommunikation af europæiske statistikker og værdien heraf ved at fremme sådanne som en pålidelig kilde i håndtering af desinformation

1) systematisk fremme af europæiske statistikker som en pålidelig dokumentationskilde og lettelse af faktatjekkeres, forskeres og offentlige myndigheders brug af europæiske statistikker til bekæmpelse af desinformation

2) styrkelse af den eksisterende dialog med producenterne og med brugerne af europæiske statistikker for at forbedre og fremme brugen af europæiske statistikker ved at fastlægge og gennemføre tiltag for at øge den statistiske forståelse til gavn for unionsborgerne, herunder iværksættere

3) gøre det nemmere for brugere at få adgang til og forstå statistikker, herunder ved at tilbyde attraktive og interaktive visualiseringer, mere skræddersyede tjenester som data on-demand og selvbetjeningsanalyser

4) yderligere udvikling og overvågning af kvalitetssikringsrammen for europæiske statistikker, herunder gennem peer reviews af medlemsstaternes overholdelse af adfærdskodeksen for europæiske statistikker

5) tilvejebringelse af adgang til mikrodata til forskningsformål i overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EF) nr. 223/2009, samtidig med at de højeste standarder for databeskyttelse og statistisk fortrolighed sikres.

Udnyttelse af fordelene ved datarevolutionen og omstilling til pålidelige intelligente statistikker

1) intensivering af udnyttelsen af nye digitale datakilder i en situation med flere kilder med henblik på udarbejdelse af nye intelligente statistikker i næsten realtid med pålidelige algoritmer, som er formålstjenlige

2) udvikling af nye tilgange til anvendelse af data i privat besiddelse gennem vedtagelse af metoder til privatlivsbevarende beregning ("privacy-preserving computation") og sikker flerpartsberegning ("secure multiparty computation")

3) fremme af banebrydende forskning og innovation inden for officielle statistikker, herunder ved at gøre brug af samarbejdsnetværk og udbyde uddannelsesprogrammer vedrørende europæiske statistikker.

Udvidede partnerskaber og statistisk samarbejde

1) styrkelse af ESS-partnerskabet og samarbejdet med Det Europæiske System af Centralbanker

2) fremme af partnerskaber med offentlige og private dataindehavere og den teknologiske sektor for at lette adgangen til data til statistiske formål, integration af data fra forskellige kilder og anvendelse af de nyeste teknologier

3) styrke samarbejdet med forskningsinstitutioner og akademiske institutioner, navnlig for så vidt angår anvendelse af nye datakilder, dataanalyse og fremme af den statistiske forståelse

4) fortsætte samarbejdet med internationale organisationer og tredjelande til gavn for globale officielle statistikker.

BILAG III

LISTE OVER DYRESYGDOMME OG ZOONOSER

1) dyresygdomme omhandlet i artikel 5, stk. 1, artikel 9, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 28 i forordning (EU) 2016/429

2) zoonoser og zoonotiske agenser omhandlet i forordning (EF) nr. 2160/2003 og i direktiv 2003/99/EF

3) transmissible spongiforme encephalopatier som omhandlet i forordning (EF) nr. 999/2001.

BILAG IV

INDIKATORER

Mål	Indikator
Mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra a)	1. Antal nye klager på området fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser samt EU-lovgivningen om offentlige udbud. 2. Indeks over restriktioner inden for handel med tjenesteydelser ("Services Trade Restrictiveness Index"). 3. Antal besøg på Dit Europa-portalen.
Mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii)	1. Antal tilfælde af manglende overholdelse på vareområdet, herunder onlinesalg. 2. Antal fælles markedsovervågningskampagner.
Mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b)	1. Antal SMV'er og klynger og erhvervsnetværksorganisationer samt erhvervsstøtteorganisationer, der modtager støtte fra programmet, navnlig til internationalisering, digitalisering og bæredygtighed. 2. Antal støttede virksomheder, der har indgået virksomhedspartnerskaber. 3. Antal iværksættere, der nyder godt af mentor- og mobilitetsordninger, herunder unge, nye og kvindelige iværksættere samt andre specifikke målgrupper.

Mål	Indikator
Mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. i)	1. Andel af europæiske standarder, som medlemsstater har gennemført som nationale standarder, i forhold til det samlede antal aktive europæiske standarder.
Mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. ii)	1. Procentdel af internationale standarder for regnskabsaflæggelse og revision godkendt af Unionen.
Mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i)	1. Forbrugerforholdsindeks.
Mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. ii)	1. Antal holdningsdokumenter og svar fra støttemodtagere i forbindelse med offentlige høringer på området finansielle tjenesteydelser.
Mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra e)	1. Antal succesfuldt gennemførte nationale veterinær- og plantesundhedsprogrammer, herunder antallet af succesfuldt gennemførte hasteforanstaltninger vedrørende planteskadegørere og dyresygdomme.
Mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra f)	1. Effekt af de statistikker, der offentliggøres på internettet: antal webomtaler og positive/negative udtalelser.